

ANLAMIN VE HİSSİN
YAŞATTIĞI İNSAN
EN BÜYÜK İNSANDIR.
(ÖNDER APO)

Hayat bize mutlu olma
Şansını tanımadı sevgili
Çünkü biz başkalarının acısını
Kendi acımız
Bşkalarının gözyaşını
Kendi gözyaşımız yaptık
Hiç görmediğimiz insanların
Yasını tuttuk
Bir serçenin kırık kanadına
Yandık kavrulduk
Yaşam bize mutlu olma
Şansını tanımadı sevgili
Yılmaz Güney

Kırların sessizliğinde
Yüreğinin sesini dinle
Ve orada benim için
Küçük bir yer ayır
Bekle beni küçüğüm
Benim seni beklediğim gibi.....
Ferda.

Yürek dostuma

Yaşamıma yeni anlamlar yüklediğim bir yoldayım. Hayatımın tüm duyumsamalarını hissettiğim ve anlam damlalarını biriktirdiğim zamanın kıyısında gidip geliyorum. Geçmiş gelecek ikileminin tüm çelişkilerini hissediyorum. Ya geçmiş ya gelecek ikileminin yarattığı çelişkilerden arındırıyorum kendimi. Tarihi bu anda bu anı tarihte hissetmenin güçlü bir hissedişle yaşam anlamına ulaşmanın rahatlığı ile yazmaya başlıyorum.

Evet umudun yoldaşı ferda

Sana ulaşabilmenin yollarını açıyorum kendi yaşam mücadelemle. Bu yaşam mücadelem bir yönünü ifade ediyor. Bu ülkem ve özgürlüğüm kadar büyük bir amacın duygusal ve hissel ifadesidir. En büyük devrim duygu ve düşüncede yaşananadır. Kendidne aştığın her zorluk ve alışkanlık, düşmanın yüreğine ve beynine sıkıştığın kurşundur.

Kendi yaşam yürüyüşüme UÇURUM ismin koydum. Uçurumlar, anlam derinliğini hisseden ve bu uyanışa tanık olan gizemli özgürlük bilincinin sembolüdür. Bu nedenle günlüğüme uçurum ismini verdim. Çünkü benim yaşam yürüyüşümde anlam bulma arayışıdır. YAŞAMI KENDİ ANLAMINDA BULMA.... İsmi taşıdığım yaşama ancak böyle bir anlayışla yanıt olabilirdim.

Seni de bu uçurum diyarlarının gizemin nakşettim. Uçurumlara çizdim senin ve Rozerin'in ismini. Kendimi bulduğum ve tanıdığım uçurumlarla özdeşleştirdim tüm yaşam parçalarımı. Çünkü kendim yaşam öykümü uçurum gizemine benzetiyorum.

Uçurumlar yıkımlar ben ve yalnızlık.

Biz kendimiz bile vahşet söylentileri gibiyiz
Sınırların ötesine sızabilen kalabalığın içinde
Yırtık papuçlarla dolaşan
Ve
Her birimiz
Ülkemizi lekelemek isteyen
Namussuzlara karşı
Birara kanıtız
Ama
Hiç birimiz burada kalmayacağı
Çünkü son söz verilmedi

B. Brehend

**Son söz Amed'te verilecek
(2009-xakurkê)**

Uzun bir aradan sonra yeni bir günlük defteri buldum. Ve yazmaya başlıyorum. Bu defteri bana verdiği için Narin Afrin arkadaşına teşekkür ediyorum. Çünkü günlük defterim olmadığı için yazamıyordum. Bu defteri ve diğer günlüklerimi (iki defter eve yolladım.) bir çip bende içinde günlüğüm ve yazılarım var. Çok sevdiğim ablalarıma adıyorum (ferda-zindanda** Rozerin-şehit) tüm yazılarım onlara hitaben yazıyorum.

Jiyan (29-03-2009)

LİCE'Lİ KIZA

Merheba dicle kadar berrak ve Amed kadar asi uçurum yürekli yoldaşım ROZERİN

Sana nisan yağmurlarının anlam damlaları ile sesleniyorum. Zamanın tüm hasret ve özlem duygusu ile yüreğimin derinliğinden sana ulaşıyorum nisan yağmurları ile.

Her geçen zaman senin yokluğunu daha çok hissediyorum. Ve her geçen zaman diliminde özlem diyarlarım daha çok büyüyor. Bir bilsen seni ne kadar çok görmek istediğimi. Sana anlatacağım o kadar çok şey var ki... sensiz geçirdiğim zamanı sana anlatmak isterdim. Ama bazen sen yanımdaymışsın gibi paylaşıyorum yüreğimi seninle, salıyorum duygu düşüncelerimi özlem diyarlarına. Amed'de ayrılmıştık, düşmüştük zamanın yolculuğuna ve özgürlüğün şafak vaktinde Önderlikle Amed'te buluşacağız. Önderliği Amed te görmenin zamanıdır. Bu sadece benim istemim değil, binlerce şehit arkadaşların en büyük istemidir. Tüm şehit düşen arkadaşların notlarında bu var

ve bunu gerçekleştirmek biz yoldaşların görevidir. Ertelemek yok, Amed'te buluşmak zamanıdır. Son sözü orada vereceğim. Bu benim yaşam umudum, tutkum ve özgürlük inancımdır.

Bu duygu ve düşünceyle yaşıyor ve her anımı doldurmaya, anlamları biriktirmeye çalışıyorum. Bu temelde kendimi ele alıp sorguluyorum. Geçen yıl kuzeye gitmek için örgüte kendimi çok dayattım. Uzun mücadele ve ikna çabası sonucu önerim kabul edildi. Sonunda yüreğimin mekanı, çocukluk hayallerimin mabedi Amed'e yani sana ulaşabilecektim Rozerin. Bunda çok inançlı ve kararlıydım. Artık sözümü tutabilecek ve sana ulaşabilecektim Liceli kız. Sağlık sorunlarım ve fiziki zorlanmalarımın kaynaklı zorlandığım için grup beni götürmeyi göze almadı. Ve örgüt beni uçurum yolculuğundan geri çevirdi. O günden bu yana Xakurê'deyim. Kuzeye gidememe düşüncesi aklıma geldikçe yüreğimde volkanlar patlıyor, derin bir sızı sarıyor tüm benliğimi. İşte gidemedim, sana ulaşamadım, yüreğimin en güzel şehidi. Oysa senin havasını soluduğum, son sözünü söylediğin mekanlara ne kadar ulaşmayı istiyorum bir bilsen. Bir acıdır işte yaşamım, sana ulaşamamak Rozerin.

Bu hayatım boyunca unutamayacağım sancım olacak, yeniden kuzeye gidememek. Ama nerde olursam olayım amacıma ulaşacağım. Bu hırs, bu öfke ve bu inatla yaşayacak, hayallerimi pratikleştireceğim.

Xinere bölüğünden düzenlemem şimdi şemzinan alanının gelyê reş bölgesine oldu. Bakalım bu bölükte nasıl bir pratik geçireceğim. Ne olursa olsun sürece aktif katılacağım.

01-04-2009/JİYAN ŞER

2000 NEWROZUNDA DOĞUŞ

Kutsal ana hakkın geçmişi ise

Çocuk bugünü ve geleceğidir

Sevda kadını özgürlük çağrısıysa

Kabul edilecek yaşam

Ya özgürce olacak

Ya hiç olmayacaktır

Her taraf karanlık ve zorda ise

İsyen ve savaş

Ne kadar gerekli ve kaçınılmaz ise

Özgürlüğün şafak vaktinde

Aydınlığın ufku sarmışsa

Barış eylemi

Daha yüce ve gereklidir

Bütün zamanlarda

İlk dinimizin buyurduğu gibi

Bilimin aydınlığında, doğru düşüneceksin

Hitabetin inceliğiyle, yetkin konuşacaksın

Hakkın yolunda

Emeğinle, çabanla

Kendini özgür gerçekleştireceksin.

REBER APO

İyi ki doğdun özgürlük güneşimiz

Doğanın yeşilliğe büründüğü

Her şeyin yenilenip güne selam durduğu mekanlarda bizler de yoldaşımızın umut yağlı yüreğiyle sana sesleniyor ve kendimizi sana yakınlaştırıyoruz.

Sana uzanabilmek, seninle tüm güzelliklerin anlam derinliğinde özgürlüğün şafak vaktinde milyonlarca şehidin umudu ve özlemiyle buluşmanın zamanı çok yakın. Bunu denizin dalgalarının bizlere yılların öfkesiyle kayalara vurduğu ve sürekli bir hareketliliğin içine de tüm zamanların yalancı ve zalimliğine karşı yüreğimde taşıdığım intikam duygusunun inancı ve hırsı ile sizi hissediyor ve gelecek günler yakındır diyorum.

Keskin bir mücadele dönemine girerken seninle aynı zamanda yaşadığım ve özgürlük öğretisinin militanı olduğum için çok gururlu ve şanslıyım. Seni hiç görmesemde seninle yaşıyor ve binlerce genç

yüreğin tutku ve inancını paylaştığım dağlarda, maviliklere doğru her gün doğuşunda salıyrum yüreğimi ve beynimi. Böylelikle arındırıyorum kendimi tüm gerilik v zaaflardan. Modernitenin topyekun saldırısı karşısında duyguda, düşünce de, yaşamda, his ve algılayışlarımda en ufak bir zaaflığa karşı savaş açıyorum. Çünkü bunu biliyorum ki, özgürlük mücadelesi her yönlü bir topyekun direniş mücadelesi gerektirir. Ve inasan kendini aştığı an, düşmanı tüm yaşam gözeneklerinden suzaklaştırabilir ve başarabilir.

Seninle ve binlerce genç yüreğin umudu ile yaşamaya söz verdim. Ben buna UÇURUM yolculuğu diyorum. Rozerin'le hem kardeş hem de yoldaş olma şansının bizlere sen yarattın. Delila'nın ezgili melodisinde kadın sesinin sadeliğinde bir yürek paylaşımını yaşadım. Kurdé'nin özgürlük hırsını, Rotinda'nın Önderlik yoldaşlığını, Avesta'nın inançlı pratikliğinin, Gülbahar'ın asi komutanlığını ve binlerce yüreğin inancına inadına ve özgürlük mekanlarında dünyanın en güzel yoldaşlığına tanık oldum. Avareş ile bilinçli yoldaşlığı, İbrahim ile gerillacılığın sadeliğini yaşadım. Bu günde seni anarken bu yoldaşlarım geliyor aklıma.

Bir de bugün Amara'ya doğru yola çıkan halkla birlikte aynı duyguyu yaşıyorum. Onlarla olduğumu ve onların yüreğindeki intikam duygusuyla özgürlük kararlılığıyla mücadeleye yükleneceğim.

Binlerce militanın özgürlük haykırışı
Milyonlarca kadının özgürlük çılgınlığını
Ve yüreğimin tüm içtenliği, bağlılığıyla
Seninle aynı zamanı paylaştığım
Ve özgürlük mücadelesinde olduğum için
İYİ Kİ DOĞDUN, İYİ Kİ VARSIN BAŞKANIM...

04-04-2009

JİYAN ŞER / GELYÊ REŞ

COŞKUN AKAN MUNZURUNA
SEVGİ DOLU İNSANLIĞINA
HAYKIRIŞINA İSYANINA
ÇOK ÖZLEDİM ROZERİN SENİ

Nisan yağmurları ile arındırıyorum tüm benliğimi, anlam damlalarıyla akıtıyorum yüreğimi yarınlara. Bir hüznün bir özgürlük adımını yüreğimin yoğunluğu, düşüncemin sınırsızlığını nisan yağmurlarına yüklüyor ve her damlasıyla birlikte kendimi sana ulaştırıyorum rozerin. Şahadetinin 13. Yıl dönümünde seninle buluşuyorum dağların doruklarında, uçurumların heybetinde. Seni seviyorum rozerin, yaşamı, özgürlüğü, Önderliği sevdiğim gibi. Kendim kadar aklımdasın yaşamımı bu tutku ile yürütüyorum. Şimdi bu duyguları yazmayı değil, uçurum başlarında gerilla ateşinin etrafında, kara çaydanlığın çayından yudumlayarak, dağları sevgimiz ile arşınlayarak, bu yüreği sana akıtmayı başımı omzuna yaslayıp dağın gizinde saklı duygu-düşüncelerimi sana söylemeyi seni senden dinlemeyi ne çok isterdim bir bilsen!...

Bu satırları yazarken derin bir hüznün sarmalıyor tüm benliğimi ve sen yoksun karşımda. Seninle bir kardeş abla ilişkisinden öte, bir yoldaş, bir kadın savaşçısı olma duygusu beni avutsa da, yokluğun nisan yağmurları gibi okyanuslara itiyor yüreğimi. Şimdi senin sesini duymayı ne çok isterdim. Senden uzaklaşmayı değil, yakınlaşmayı istiyorum LİCE'Lİ KIZ...

Şimdi Xakurkê de Gelyê Rei aşanındayım. Bizim bölükte bir takım bayan, bir takımda erkek arkadaş bulunmaktadır. Yeni geldiğim için daha tam olarak arkadaşları tanımıyorum. Ama tanımaya başlıyorum. Hepsine sana olan sevgimle ele alarak yaklaşıyorum. Çünkü çoğu genç arkadaşlardır. Onları Önderliğin yoldaşı yapmak temel bir görevimdir. Ne olursa olsun bu çabayı hiç bir zaman kendimden esirgemeyeceğim. Ve görevimi başarıyla yerine getirme çabasında olacağım.

Şahadetinin bir yılını daha geride bıraktım. Bu his ve duygu ile yaklaşıyorum sana ve kendime.

Yıllar geçip gitse de

Sen her baharda

Daha çok yeşereceksin ROZERİN

11-04-2009

JİYAN ŞER / GELYÊ REŞ

Bütün çağların hazinesinde
 Milyonlarca sözü tek bir
 Cümle de anlatmaya geldim
 Tüm kelimlerin içinde
 Tek bir cümle ile karşıda duruyorum
 Ömrümü adıyorum gülüşündeki ışıık hüzmeline

Ne çok bekledim seni senden duymayı
 Seni sevdikçe susuyorum
 Sustukça daha çok seviyorum
 Senleşıyorum JİYAN'IM
 Susuyorum zamanın mekanların çaresizliğine
 Sustukça
 Sana dair özlemlerimi biriktiriyorum
 FERDA

GÖZLERİM KAPALI SENİ DÜŞÜNÜYORUM
 DOKUNMASIN İSTİYORUM HİÇ KİMSE
 EL DEĞMESİN GÖZ DEĞMESİN
 HAYALLERİME
 SANA DÜŞÜM DİYORUM
 ÇÜNKÜ DÜŞLER ÖLÜMSÜZDÜR.
 FERDA

Her akşam güneşin battığı yerden
 Gözlerin doluyor gecelerime
 Sevgili jıyan'ım

Denilirki zaman vahşi bir tay, insanise onun dizginlerini ellerinde tutarak sonsuzluk deryasında koşan bir süvaridir. Sizde bizim zamanımızın, anımızın birer süvarilerisiniz. Her kar yağdığında sana dair biriktirdiğim ve ömrümüzde akıp giden zaman gelir aklıma. Sizler benim için şair gibi inançsız günlerde gelip en güzel günleri hazırlayan ütopyaların insanısınız. Yanındaki tüm arkadaşlar yürek dolusu selamlarımı söyle.

Buradaki tüm arkadaşların sana özel selamları var

Ferda (midyad zindanı-2009 yeni yıl mesajı)

Dün dörtlerin şahadet yıl dönümüydü ve bugün bizler onların mektuplarını okuduk. Dörtler PKK'nin ateşten yürekleri umudun, inancın ve özgürlüğün ateş destanıdır. Parti tarihi üzerinde her yoğunlaştığımda be3ni en çok etkileyen husus diyarbakır zindan direnişçiliğidir. Bu direniş insanın kendini yeniden yartması ve ateşten yaşamı ortaya çıkarmadır. PKK'yi anlamak isteyen Amed zindan direnişini anlamalıdır. Genel PKK ölçü ve ilkeleri orada ortaya çıkıyor ve şekilleniyor. Bu bir tarz, bir yaşam, bir duygu ve bir düşüncenin oluşumudur. Büyük bir iddia, kararlılık direnişidir. Yaşam ile özgürlük aşkının kendi kutsal topraklarında ve ana yurdunun diyarlarında en zor bir direnişçilikle yeniden buluşması, bu bir anlamda Kürdün var oluşunun kökleriyle sevdasını yaklamasıdır.

Biliyor musun ben bu dönemde dünyaya gözlerimi açtım. Bir anlamda ben bu dönemin çocuğuyum. Bu direniş geleneğinin yoğun olduğu bir toplumda köklerle buluştum. Kendimi o döneme ait görüyorum ve bu geleneği sürdürmeye kararlıyım. Bu çok zorlu bir mücadeledir biliyorum. Ama zindan direniş zoru ve karanlığı yenip, aydınlığa ve kendine dönmenin, özgür iradenin yaşamsallaştığı mekandır. Ve bizde bu kök üzerinde şekillenmişiz, bunu sürdürmeye kararlı ve ne olursa olsun bu kutsal kök üzerinde yaşayacağım. Kurdê ve Rotinda arkadaşlarda midyad zindanında bu direniş geleneğini sürdürerek, kadının varlığını ve yürek birlikteliğini kendini küllerinden yeniden yaratarak gösterdiler. Tabii bu mücadele de kararlı ve ısrarlı olmak kadar, sonuna kadar inanmak geliyor. İnanç bu kökün öz suyudur diye düşünüyorum. Benim için inanç anlamak ve hissederek

yaşamının temel harcını oluşturmaktır. Kendini hayal ve umutlarına adanmak ve ona göre yaşamaktır. Sosyalizme, özgürlüğe, inançlı devrimciler olarak dörtler insanlık abidesi olmayı başardılar.

18-05-2009

JİYAN ŞER/ GELYê REŞ

Hüzünlü şarkılarım
Ağlatır güne duran çiçeği
En mutlu sevgiliyi
Derviş değilken
Duygularını içine hapseden
Yalnızca kendi sesini dinleyen insanlara değil
Sözünü doğaya geçiren
Kimsesiz bir dervişim şimdi
Şair değilim; sana şiirler yazam
Ressam değilim; resmini çizem
Okur değilim; mektup yazam
Bahar değil ki; sana çiçekler verem
En iyisi mi arkadaş
Ben sana, on yıl önce kopardığım
Kuru bir yaprak verem...

JİYAN'A

Ah, savaştan gül biçmiş gülüşünde
Yaşamı sevmek
Seni çiçeklere koklatmak isterdim
Çiçeklere takılmış bal arısına
Bir petek süzme bal sunsan ne olur!
Ölüm, ne kadar koştuydu yaşamın peşinden
Yaşam, öylesine delice kaçtı ondan
Bu trajedi
Yaşam ile ölümün öyküsüdür
Değişmeden binyıllardan beridir süregelen
Yaşam
Kanatlarında kırmızı güller taşıyan
Beyaz bir güvercin
Ölüm ise
Gözlerinde şimşekler taşıyan
Kızıl bir kartaldı
Maviliklerde buluştular

(bir kitaptan alıntı)

Yüreğimin mabedinde sana sesleniyorum umudun yoldaşı. Yüreğim bir özlem yangını seni ve sizleri arıyorum. Seni görebilecekmiyim bu diyarlarda. Seni ve Rozerin'i zaman ilerledikçe daha bir özlüyorum. Bu duygu yüreğimin özgürlük deryasında birer sevgi damlacıklarına bürünüyor. Ülkem, halkım ve özgürlüğümün mısralarını dizdim şiirin anlam derinliğinde. Gerilla günlüğünde seninde resmini çizdim umutulmaz kılınsın diye. Bilirsin gerilla anlam damlasıdır dağın gizinde. Doğanın yüreğinde gerilla günlüğünde zorluk, acı, özlem ve sürekli bir kavga söz konusu olsa da, yoldaşlık, bağlılık, sevgi, umut ve kararlılıkla özgürlüğe yürümek vardır. Bununla her şey gerçek anlamına kavuşuyor. İnsanın kendini bulduğu, yüreğini sınıadığı, yaşamını ve özgürlüğünü harmanladığı kendini tüm hücrelerinde yeniden yarattığı mabedidir. Bu anlam gücü ve yaşam diyardır. Beni yaşatan ve geleceğe sürükleyen.

Bugünlerde zindan çıkışlı s... arkadaşını görmeye gittim. Onun da beni görme istemi vardı, çünkü sana ve anneye beni göreceğine dair söz vermiştir. Çok uzun zaman değil ama bir gün birlikte kaldık. Senden ve diğer arkadaşlardan haberdar olmak beni çok sevindirdi. Ayrıca S... arkadaşla tanışmak

başka bir duyguydu ve tabii ki M... arkadaşı da gördüm. Onu çok küçükken zindanda görmüştüm. Bende şok oldum, oda.

Bir gün seninle böyle buluşabilirsek ne olur! Dünya mı yıkılır.

2009

SEVGİLİ JİYAN

Gittin o uzak özlenen diyarlara, zamanlar ekledin birbirine, sen özgürlük aşığıydın ve kavuştun aşkına. Biz ise hep kaldık ucuna ışık sönmeyen kuytuluklarda. Zaman ilerlerken önümüzde biz hep o ışığa baktık. Ve zamanın peşine takıldık, ışık büyüdü ve özgürlük özlemimizi hep aydınlattı tüm zamanlarda.

Hevra min

Büyüdün, değiştin biliyorum, ilerlemişsin dediler, hep inandım, inanıyorum. Ama asla o içindeki o GENÇ, TOY ROJÊ'yi yitirme. Sen bende hep Rojê'sin, JİYANLAŞAN ROJÊ

DÎLÊ MÎN

Tutsaklık geride kalmanın hep uğurlamanın lanetidir. Özgürlük, zamanla yarışmanın hep yol alan yolcunun keyfidir, ilhamıdır.

Biricik umudum, hayalim o yüceliklerde sizlerle özgürlüğü tatmaktır. Elbet birgün buluşacağız.

Hepinizi oradaki tüm yoldaşları seviyorum ve hiç eksilmeyen özlem ve umudumla kucaklıyorum sınırsız.

Özgürlükle kalın

BESÊ ÖZER /MİDYAD ZİNDANI

JİYAN MIHÇI (Ş. DERSİM NEVAL)

24-03-2010 KATILIM

20-05-2010 şahadet tarihi

Buranın hayat koşulları çok güzel ve çok heyecanlı günler yaşıyoruz.

Yaşam arkadaşlarımı kendim belirledim. Önceleri çok sıkıcı geçiyordu. Ama şimdi çok güzel geçiyor.

Buradaki hayat tam bana göre, heyecan, korku, şiddet var. Yaşamayı çok seviyorum.

Halkım ve gelecek yaşam için buradayım.

İNSANIN GERÇEK HAYATI BURASIDIR

CUDÎ VE ZAĞROS BENİ BEKLİYOR.

BÎJÎ SEROK APO

Uçurum diyarlarından

Yüreğimin derinliklerinde çırpışan özgürlük tutkusunun isyan çığlıkları ile uçurumlara doğru yol alıyorum. Uçurum bir sevdadır yüreğimin umut bahçesinde. Umut tekne sarılmış ilerliyorum yaşam gizinin ortasında. Bir şeyler yapmak istiyorum ama elimden bir şeyler gelmeyince sıkılıyor yüreğim, boğuluyorum yaşam tutkumun çığlığında. İran'da dört özge can, dört özgürlük çığlığı idam edildi. İran tam bir vahşet sistemi, sözde din adı altında tam bir katliamcı mollalar sistemi. Beş arkadaşımızda zehirlenerek şehit düşürülmüş. Bu sadece İran'ın işi değildir. Türkiye ve işbirlikçi güçlerde bu olaylarda vardır. Bunların yanında Önderliğimizin durumu ve mücadelemizin ulaştığı düzey. Ah Başkanım seni ne çok görmek istiyorum.

Yeni savaşçılar çalışmasındayım. Hem zorlu, hem sevinçli bir çalışma. Her bir arkadaş şahsında yaşanan toplumsal gerilik ve kapital sistemin çirkinlikleri ile savaşıyoruz. Amansız bir savaş geliyor bizim buralarda. Çünkü özgür Kürt kimliği ve Apo'cu militanlık kişiliğin değişimi ile irade kazanıyor. Bizim de burada amacımız iradeli, güçlü ve aktif bir militan ve yaşam canlılığını yaratmaktır. Tabii bunu başarırken, gerillacılığın temel ilkeleri ile öğretimizi zenginleştirip yaratmaya çalışıyoruz.

Neyse seni özledim ve artık görmek istiyorum Ferda. Seninle yitirdiğim yoldaşlarımın özlemi ile paylaşıyorum. Ama bu duyguyu ifade etmek tarifsizdir. Gerillacılık anlatılmaz, sadece yaşanılır. Yaşam ile özdeş gerilla, kendini küllerinden yaratmanın, yeniden yaşama özgürce selam durmanın hikayesidir. Hikaye uzun kahramanlar listesi ile dolu ve her gün çoğalan bir deryaya bürünüyor. Ama hepsi bir yaşam sevdalı ve efsane kahramanı. Hani destanlar hiç unutulmaz ya, bizde de yoldaşlık ve destanları süsleyen kahramanlıklar gerçeğidir unutulmaz olan. Gerilla olmak binlerce roman kahramanı ile gülmek, ağlamak, hissetmek ve yaşamaktır. Her anı binlerce heyecanın mekanı ve dağlar özgürlük yüreğinin kalbidir. Tanrıça ana'nın öz oğul ve kızlarının tapınağıdır. Bu yüzden dağlara özgür insan tapınakları diyorum.

Son 20-01-2010 tarihinde yapılan hava saldırısında dört arkadaşımız şehit düştü. Dört yürek dört insanlık abidesi. Heval Adnan Piro, çok eski bir arkadaş ve yıllardır gerillacılık ile büyümüş, kendini bu hikayenin ortasında konumlandıran bir arkadaştı. Kendisi Amed'li, ve o yaşadığı anların, unutulmaz anıların portresini kendisinde barındırıyordu. Heval Nudem, 2000 sonrası katılmış çok tanımıyorum, bizim çalışmaya yeni geldi. Ama çok sevecen, yüzünde gülücükler taşıyan ve kendini tüm zorluklara rağmen yaratmayı bilmiş bir kadındı. Andok yeni katılmıştı, iki devre üst üste eğitim gördü, kararlık bir duruşu vardı. Ve hiçbir zaman unutamayacağım Dersim Geverliydi, o çok yetenekli, elinde hünerli ve yaşamı tutku düzeyinde sevmiş ve dağlara sevdalanmıştı. Onun evdeki ismi de Jiyan'dı. Ve her zaman bana "heval jiyan benim evdeki ismimde Jiyan'dır" derdi.

Hiçbir zaman bu genç yoldaşları unutmayacağım. Devrenin en yetkin insanlarında biriydiler. Bu arkadaşların şahadeti karşısında çok zorlandım. Uçurum yüreğim yoldaşlarımın gidişine dayanacak mı bilmiyorum. Ama şehit yaşamımızın aydınlatıcısıdır. Düşmana inat binlerce doğacak ve intikam alacağız.

Evet uçurum yüreğimin yoldaşı ferda 5 haziran şehit Müslüm Doğan devresinin kapanışıydı ve bizim bu devrenin yaşadıklarını sana söylemişim. Ve biz bu devreyi diploma vererek dağıttık. Bu kapanış günü o dört arkadaşı şahadetinin etkisini üzerimizden atmamışken bu defa yaralı olan Sarya (gever) arkadaş şehit düştü. Biz tam yaramızı kapatmaya çalışırken Sarya'nın şahadeti beni çok etkiledi. O da çok genç ve gerilla yaşamın yeni katılan bir arkadaşımızdı. Bizleri üzende zaten budur. Kadın militanlığına ve özgür savaşıcılığa aday ve ben onu çok seviyordum.

Böyle durumlarda hiçbirşey ifade edemeyecek kadar lallaşıyorum. Derin uçurum diyarlarına dahıyor ve duygularımı anlam gücü ile örmeye çalışıyorum. Onu hiçbir zaman unutmayacağım. Onun babası korucuydu ve o hep merak ederdi, "acaba benden sonra babam silah bırakır mı" hep sorduğu soru ve merakı buydu. Bende tabii bırakır baban o kirli silahı diyordum.

Seni görmem gerekir ferda, sakın beni bu dünyada bırakıp göçüp gitme....

27-05-2010

Jiyan Mıhçı / Şehit Dersim Neval

Buranın hayat koşulları çok güzel ve çok heyecanlı günler yaşıyoruz.

Yaşam arkadaşlarımı kendim belirledim, önceleri çok sıkıcı geçiyordu, ama şimdi çok güzel geçiyor.

Buradaki hayat tam bana göre, heyecan korku ve şiddet var. Yaşamayı çok seviyorum

Halkım ve gerçek yaşam için buradayım, insanın gerçek hayatı burasıdır.

Biji Serok APO/ CUDÎ VE ZAĞROS BENÎ BEKLİYOR

Katılım; 24-03-2010

Şahadet; 20-05-2010

Dilê min bi hênaseya axê ve hildiavêje

Wek efsuna mirovatiyê

Wek pêlê deryayê kur û bê binî

Lê dixwe û hemû evî

Nana dikuje

Bedena min aku hê nesitewiyayê de

Ez dimirim û Jiyan dimire

Ez dimirim iro

An jî

Jiyan j imin tê dizî

Dibîrekî kur de xeyalên min dibirin

Li min didizin îro

Xeyalên min ê zarokatiyê

Lîstokên min ê jiyanê

Hildiweşînin dara hêviyê

Di beden amin a biçuk de

Navê min Medîne'ye

An jî wisa dibêjin

Lê navê min nîne
 Çimkî ez mirî me
 Ez tîm kuştin
 Di hemêza mirovahiyê de
 Ew mirovahiya ku
 Her dem lal û kor e
 Dengê min din ava axa ku
 Wek baranê tê li ser min de
 Tê fetisandin
 Êdî êdî bêhna axê hênaseya min dibire
 Îro ez tîm kuştin
 Lê qet min jiyan nas nekir
 Ez nizanim çibû? Çima ?
 Zindî zindî dikebim bin axê
 Hê min deriyê mirovahiyê lê neda
 Ew mirovahî ez kirim suçdarê jiyanê
 Ev jiyan çiye ku ez kirim gunehbarê xwe
 Êdî êdî hênaseyê min qut dibe
 Destê min ê biçuk
 Di valahiyê de dimîne
 Îro ez dimirim an jî min dikuji
 Yanê
 Mirovahî tê kuştin
 Jiyan şer / Xakurkê

Şiro'yu düşün
 Doruklarında yüreğinin sesini dinle
 Gün batımına çevir yüzünü
 Büneş batımına çevir yüzünü
 Onu çevreleyen tacını düşün
 Ve düşlerinde Şiro dağlarında açan
 Papatyalara çevir
 Umut halkası olsun
 Seni koruyan tacın adı
 Çeper olsun Jiyan'ım
 Ferda / Midyat zindanı

Uçurum diyarlarının zirvelerinde yavaş yavaş kendisini hissettiren sonbahar havasının esintisi ile esen rüzgarın sessiz ilerleyişinde sana sesleniyor ve merhaba diyorum yüreğimin dostu Ferda

Bir şeyleri anlatmak bazen zor olur ya da kelimeler yaşam gerçeğinin amansız mücadelesinde zaman ilerlerken her şey bu uçurum yüreğimde birikiyor. Bununla hangisini anlatmak gerekir diye düşünüyorum.

Özgürlük arayışı bir anlam arayışıdır, damla damla biriken ve okyanus derinliğine ulaşan yaşamın tanımı ve gerçeği oluyor. Bu aynı zamanda zamanın tüm sınırlarını aşma ve gerçeğe ulaşmadır. Umut, hedef, amaç, hayal, düş ve düşüncelerin toplam ifadesidir. Anlam gizine ulaştığım zaman her şeyin özüm anahtarına ulaşacağım. Önderlik "kadın anlamdır ve anlam özgürlüktür" diyor.

Bu dağlarda yaşam tüm efsaneler bedel ve onu kat kat aşan bir yaşamdır. Eğer bana gerçek yaşamın sırrı nedir diye sorulursa "Dağların doruklarında güneşin doğuşu-batışının resimlendiği cıvıl cıvıl doğanın ses ahengini oluşturduğu, insanların emek ile büyüdüğü kendi yaşamında kendini resmedip tanımlayabildiği yaşamdır yani dağ yaşamıdır."

Gerilla yaşamı okyanus kadar derin ve gizemli ve gökyüzü kadar berrak. Gerillacılık tutku, heyecan, inanç ve yürek işidir. Gerillacılığın zorlukları var ama bu yaşamı çekici kılan da bu zorluklardır. Olağanüstü bir yaşam biçimi. Gerilla yoldaşlık ve insan sevgisiyle yüreğinde bir halkın acısını, tutkusunu, heyecanını, milyonların sevgisini taşıyabilen Apo'cu yaşam karakteridir.

Ve bu dağlarda kadın olmak mücadele ve örgüt gücü ile yürümektir. Kadın olmak kendin olmak ve kendini bilmekle özdeşleşir dağın gizindeki yaşam emarelerinde. Kendini bilerek tarihe yol almak ve kurulan karanlık setleri yürek ve beyinlerde patlatmaktır.

Bu dağlarda yaşadığım ve gerilla olduğum için, her şeyden önce bir kadın militan olduğum için çok gururluyum. Kolay bir iş değil, tarihin kavurduğu ateşlerde kendini yeniden yaratma ve yaşama gücünü gösterebilmedir. İşte kadın gerillalar da kendi yaşam gücü ile iradelerini ortaya koyarak yaşıyorlar.

Zorlukları ve keskin savaşımı ifade eden uçurum yüreğimin bu gizil dağ karakterli savaşımını nasıl anlatabayım ki? Sana anlatmak istiyorum ama bu kadar uzaklarda değil, seni görerek ve içimizdeki yarımılıklara son verdiğimiz el ele dağın zirvesinde sana anlatmak istiyorum. En önemlisi de seninle görkemli tarih kokan surlarda buluşarak gidereceğiz hasretliğimizi. Çok keskin olmak ve keskin dile getirmek istemiyorum ama sanki seni bir daha göremeyeceğim. Bu bana çok zor geliyor umudun yoldaşı.

Uçurumlarda yol eylemiş ilerliyorum yolun yolcusu gibi. Sırtımda tarihin birikimi, yüreğimde özlem ve anlam damlaları, beynimde binyılların çatışması. Bununla ilerliyor ve kendimle mücadele ediyorum. Bu zamana ait olmadığım kesin bunun için keskin bir mücadele veriyorum. Hem kendime hem de ötekilere.

.....

Canım ablama
Hep başka zamanlarda
Başka mekanlara ertelenmiş hayallerimiz
Hep son anda kaçırdık trenleri
Güz şarkılarıyla demlendi
Üşüyen yüreğimiz
Gecedен yana yitık zamanlardan
Kalma bir tutam
Kırık hayal vardı baş ucumda
Mavisini yitirmiş gözlerde
Asılı kaldı yarım gülüşlerimiz
Şimdi avucumda gündelik
Bozuk umutlar taşıyorum
Geçmişten geleceğe
Çoktan unuttum biriktirdiğim yıldızların ismini
Kaybettiklerimin ardından ağlamayı
Ve nedensiz gülmeyi ÇOKTAN UNUTTUM

Hep ilk satırları yazmak zor geliyor insana. Ama ben içimden geldiği gibi yazmak istiyorum. Kelimelerin fakirliğine sığınmadan ama yüreğimde senin için çalan en güzel ezgileri ve mısraları yazmak istiyorum. Belki yüreğimdeki duyguları bu zavallı kalemim dile getirmez ama senin his edeceğine inanıyorum ve bu inançla sığındım bu kaleme.

Senin gibi çocuk yürekli bir ablam olduğu için kendimi çok şanslı his ediyorum. Sana her baktığımda 2005 yılını yaşıyorum ve kapılıp gidiyorum yaşadığım o zamana. Bazen o kadar özlüyorum ki biliyorum o dönemler geçmiş ama hiçbir zaman geri dönmeyecek olan anlar...

Evet uçurum yürekliim tekrardan seninle aynı mekanı paylaşmak beni çok sevindirdi. Ama bir şey bar ki beni çok üzüyor, durgunluğun... inan o kadar çok anlamak istiyorum ki yüreğinin uçurumlarında gizlediğin o çığlıklar. Canım ablam oysa sana ne kadar yakışıyor gülmek, yüzüne çocuksu bir tebessüm katıyor.

Ş. Dersimin dediği gibi (aslında biz hep birbirimize söyledik) "olaylara karışma" ve bende bunu anı olarak seninle paylaşıyorum. Yüreğinin bir okyanus kadar büyük olduğuna inanıyorum ve bu nedenle kimsenin çocuk yüreğini incitmesine izin verme.

Sana çok şey yazmak istiyorum amam yazamam. Sen gidip şiirini diğer sayfaya yazdın bu nedenle bende sonuçlandırmak zorunda kalıyorum. Bu da benim gıcıklığım olsun. Şiirle başladım şiirle bitiriyorum. Başarılar, yüreğindeki çocuğa iyi bak

Hayat bize

Mutlu olma şansı tanımadı sevgili
 Çünkü biz e
 Başkalarının acısını kendi acımız
 Başkaların gözyaşını kendi gözyaşımız yaptık
 Hiç görmediğimiz insanların yasını tuttuk
 Bir serçenin kırık kanadına yandık kahrolduk
 Yaşam bize
 Mutlu olma şansı tanımadı SEVGİLİ
 Aryen Mazlum (deli kardeşin)
 Sevgilerim de 17-09-2010

Merhaba canım ablam

Bugün duygu dünyamı seninle paylaşmak istiyorum. Aslında yüreğimde yaşadığım duyguları yazmak hep zor geliyor. Bende yaşadığım bu duyguları senin uçurum yüreğinle paylaşmak istedim. Bu nedenle de içimin güler yüzüne değilde uçurum yüreğine yazmayı tercih ettim.

Biliyorsun 19-10-2010 tarihinde şube dağıldı aslında bu kadar etkileneceğimi hiç tahmin etmemiştim. Gözyaşlarımı hep içime akıttım. Son anda artık tutamadım. Siz gittikten sonra Medya arkadaşların yanına geldik, sabah erken kamelyaya geldiğimde hep gözlerim arkadaşları aradı ve sesleri kulağımda çınlıyordu hepsinin. Bir de baktım gözlerim dolmuş tabii ağlamadım. İnan kendime şaşıyorum. Çünkü gözyaşlarıma hakim olabiliyor. Bir diğeri de seni çok özledim ablam. Biliyor musun duygularımı iade edemediğim için hep keşke yüreğim bir defter olsaydı da verseydim ve okusaydılar diyorum. Kalemim yüreğim olamıyor.

Görev çıktı, sanırım ben gideceğim bir arkadaş gelmiş onu getireceğim, bu nedenle şimdilik sonuçlandırmak zorundayım. Zaten benim şansımamıdır hep bir şeyler oluyor.

Sevgilerimle Aryen
 20-10-2010

Uçurum yüreklim

Şu an özgün toplantıdayız. Bu erkeklerin iki yüzlülükleri kurnaz yaklaşımları artık beni sinirlendiriyor. Her arkadaş zorlanmasını ve görüşlerini dile getiriyor. İnan o kadar zoruma gidiyor ki. Sanırım ben baya zorlanacağım yeni şubemde. Şimdide tahmin ediyorum fırtınalı günler beni bekliyor. Senin yanında zorlanmadım. Tek bir zorlanmam ve rdı o da senin zorlandığını görmek ve bir şey yapamamak. Bu beni hep üzdü. Seni his etmeye ve anlamaya çalıştım. Belki yetersiz de kaldım bilmiyorum. Fiziki olarak zorlanmam vardı, her şeye senin koşturman beni vicdani olarak zorladı. Ama onun dışında yanında hiç zorlanmadım.

Özgün toplantı sonrası genel toplantı var. Yine bayan arkadaşlarla kendilerini izah edecek gerekçelendirecekler. Ha unutmadan ben ve Jiyan Siirt arkadaş beraber olacağı. Yeni şubede. Onu kandilden tanıyorum. Açıkçası yine senin yanında olmayı çok isterdim. Ama sen gidiyorsun ne de olsa rüyarımda bile kabustun (anlatmıştım sana o korkunç rüyayı)

Seni çok özleyen kız kardeşin (gerçi beni çok fazla C... almıyorsun)
 21-10-2010

Uçurum yüreklim

Dünkü kabusun halen etkisindeyim. İnan rüyama bile girdi o toplantı. Gerçekten Rojin arkadaş çok sabırlı ve akşam planlama yapıyorlar heval Rojin'in haberi yok. Kendimi onun yerine koydum, ben olsaydım bırakır giderdim. Resmen muhatap alınmadı, o kadar çok zoruma gidiyor ki.

Yarın toplantıya gidecek Medya arkadaş onunla gitmek zorunda benim şanssızlığım, onlar dönene kadar ben medyanın yerinde kalacağım. Açıkçası kalmak istemiyorum, bu benim moralimi de bozuyor.

Biliyor musun canım çok sıkılıyor belli etmemeye çalışıyorum ama için çok daralıyor. Şu çocuk yüreğime söz geçiremiyorum. Bu arada günlüğüne de halen çocuk olduğumu yazmışsın. Sende haklısın bir türlü büyümeyi beceremedim. Ne geliyorsa başıma bundan dolayıdır ya.

Aslında doğrusunu istersen ben bu çocuk yüreğini seviyorum. Ne kadar beni zorlarsa zorlasın ben öyle kalmasını istiyorum. Neden biliyor musun 21. Yy insanları çocuk olmayı unutmuş. Ben ise yemin ettim hep o ruh ile yaşayacağım.

Seni çok özleyen ve seven kardeşin 22-10-2010

Canım ablam seni çok özledim. Ne zaman geleceksin? Biliyorum dönsen de burada kalmayacaksın. Kaç gündür bu şubedeyim, açıkçası burada yürütülen tarzı hiç benimsemedim. Bazı hususlarda kendimi zor tutuyorum. Bu da benim canımı sıkıyor. Yürütülen tarz-yöntem çok yanlıştır. En çok zoruma giden husus, bir çok arkadaşın bundan rahatsız olmaları ve bu gözlemlerini dile getirmemesidir. Yeni savaşçılar bile dün bu duruma isyan kaldırdı.

Her neyse bugün kamp yapmaya gidiyoruz. Yolda giderken bizim şubenin oradan geçiyoruz. Tüm arkadaşlar gözümün önünden geçti ve çok etkilendim. O arkadaşları çok özledim, 15 Ağustos şubesini çok sevmiştim. Ama bunda senin payın çok fazla.

Şu an yüreğimin derinliklerinde öyle bir çığlık var ki, maalesef sadece ben duyabiliyorum. Yaşadığım duyguları ben his ediyorum. Gözyaşlarım yüreğim oluyor. Kendimi çok yalnız his ediyorum.

Bazen çocuk yüreğin sıkılırsa eğer
Yağmur sonrasını gök yüzünü
Ve uykudan yeni uyanan
Bir çocuğun gülümseyişini düşün
Sevgilerimle 24-10-2010

Uçurum yüreklime

Geçen gece gördüğüm rüyayı sana anlatmak istiyorum. Yazmayı becerebilecek miyim bilmiyorum ama inan beni çok etkilemişti. Aynı gün yazmak istedim ama zaman bulamadım. Aslında seni üç gece üst üste rüyamda gördüm, ama beni en çok etkileyen ve düşündüren bu sana yazdığım oldu.

Ben hastaydım doktorlar vardı başucumda, heval Rojin ve sen. Sonradoktorlar öldü diyordu. Göçüp gidiyordum çok farklı bir diyara, yem yeşil bir bahçe ve bu bahçenin içinde renga renk çiçekler vardı. Çok güzel bir yerdi ve ben etrafıma bakıyordum ki beyaz bir elbisenin içinde Rozerin geliyordu. Bana sımsıkı sarılıp beni öpüyordu. Saçları açtı gözlerimin içine bakıyor, yüzü hafiften gülüyordu. Bana "Aryen senin için çok erken sen daha çok gençsin geri dönmen lazım diyordu. Ben hiç konuşmuyor şaşkın ona bakıyordum. Sonra bana bir mendil veriyor ve beyazdı. "bunu al ve ikiye böl, benim kanım var üstünde, yarısı senin yarısı Jiyan için diyordu" Ben neden bunu bana veriyorsun dedim. O "Jiyan bunu görse sana inanır yoksa beni gördüğüme inanmaz. Jiyan'a söyle kendini korusun, ben zaten hep onun yanındayım onu gözetliyorum" dedi. Bende on Jiyan'a yaz ben ona götürürüm dedim tamam dedi. Bir mektup elime ve yine bana sarıldı, beni öptü. Sonra gözlerimi açıyordum. Sen ve Rojin arkadaş ağlıyordunuz. Ben yer de uzanmıştım, mendil elimdeydi. Gözlerimi açtığımda sen şok oluyordun. Rozerin'i gördüğümü ve bu mendilin yarısını sana gönderdiğini söylüyordum. Sen inanmıyordun. Ben sana mektubu veriyordum. Mektubu bana okuyordun...

Ve uyandım. Uyandığımda gözlerim yaşlıydı ve o kadar etkilenmişim ki bir türlü göz yaşlarımı durduramıyordum. Çok düşündüm neden Rozerin benim rüyama geldi diye...

Bilsem
Bilsem sevgiyle bakan gözlerini söndüreceklerini
Bilseydim karakaşın ortasından son kez öptüreceklerini
Bilseydim kahpece pusuya düşürüp
Seni kudurmuşçasına öldüreceklerini
Bitme derdim gitme
Gitme
Sevgiyle bakan gözlerini bir daha izliyeyim
Bitme dudaklarında dökülen türküleri
Bir daha dinliyeyim
Gitme derdim gitme
Yerine ben öleyim.

Duyular sessiz zamanda
Yalnızlığım ve özlemin çılgılığı
Hesapsız yıldızların yalnızlığında
Sevgilerimle canım ablam / seni çok seviyorum
30-10-2010

Uçurum dağ rüzgarı, uçurum özlem ve hayallerimizin tanrıçası, uçurum gece ile gündüzün tüm ikilemlerin çatışma mekanı, uçurum yaşam gizi ve diyarıdır

Her süreç ne yapıyor ve mücadelele neyi ortaya çıkarıyorum diye çok düşünüyorum. Mücadele gücüm bazen duraklaşıyor nereden başlamalı? Nasıl yaşamalı? Ve ne yapmalı? Soruları ile beynim çalkalanıyor. Sorular ardı arkası kesilmiyor ki. Bazen verdiğim her cevapta bile binlerce soru ile karşılaşıyorum.

Yaşam gizim büyük bir mücadele gücü ile yürüyor. Bugünlerde nedense hep çatışıyorum. En ufak bir yaklaşımım bile çatışma konusudur. Ama anlayamıyorum, sanki beni hiç tanımıyorlarmış gibi bir yaklaşımla karşılaşıyorum. Veya hep ben mi yardım edeceğim diye sorular da aklıma geliyor. Öyle çok hesapçı yaklaşmıyorum ama ne olursa olsun biz PKK'liyiz ve bizim temel bağımız da yoldaşlıktır.

Yeni savaşçılar çalışmasında özellikle bahar ayındaki hava saldırısı ardından daha pratik bir örgütlenme oluşturuldu. Bunun yarattığı zorlanmalarla birlikte nedense bu çalışma yani sistemin oturtulup işlevselleştirilmesi çok ağır ilerliyor. Tabii bunun en büyük acısını biz çekiyoruz ve özellikle de ben burada çok zorlanıyorum. Şube sistemi ve koordinasyon arasında bir karışıklık ve zorlanma vardır. Bununla şube komutanların yükü hafifleme ve daha seri bir hazırlık ve eğitimi sonlandırma hedefleniyordu ama oluşan pratik daha da zorlayıcı oldu.

Gençlerle uğraşıyoruz yürek dostum her bir genç şahsında sistemle, sistemin çirkefligi ve parçalanmış Kürt toplumu ile yitirilmiş insanlık ile karşı karşıya kalıyoruz. Bu durum da o gençlerin bir sorumluluğu yok ama var olan sistem tam bir öğütme makinası gibi insanları büyük kısımlara sürüklüyor. Kürt toplumu ve insanı için yaşam artık ölümden daha beterdir. Sistem insanda kişilik, irade, güven bırakmıyor, tıpkı kör karanlık gibi insanları olmayan bir yaşam biçimine alıştırtılıyor. Bununla duygu ve hayal dünyası özellikle köretilerek, düşüncenin en alt seviyesinde motor bir insan biçimi oluşturulması hedefleniyor. Bu gençleri görünce Önderliğin çözümleme ve savunmalarını daha iyi anlıyorum. Yani yıkılan bir toplumun enkazında büyüyen Kürt çocuklarının hazin öyküsü ile çok karşılaşıyorum.

İşte biz bu gençlere irade, güven, düşünme yetisi ve özgürlüğü öğreterek onları birer militan haline getirme uğraşındayız. Özgür yaşam özgür mücadele gücü ile ortaya çıkar bu da özgür ve iradeli bir kişilik karakterini gerektirir. Önderlik felsefesinin en önemli özelliği insan yaratma ve insanı anlam gerçeğine çıkarmadır. Bizde burada bunun mücadelecisi oluyoruz. Bu ikinci devre oluyor yarlandı ve bitiriyoruz. Bu eğitim devresi bittikten sonra burada kalmayı düşünmüyorum. Bu kış bir eğitim görüp uzun dönemdir yoğunlaştığım düşüncelerimi eylem gücüne dönüştürmeyi planlıyorum. Bakalım bu defa örgütümüz bize ne diyecek?

15 Ağustos devresini bitirmek üzereyiz, birkaç günümüz kaldı. Artık gitme vaktinin geldiğini his ediyorum. Sana şube yönetimimizi tanıştırayım.

Aryen Mazlum o benim kardeşim olur (giyaben) onu çok seviyorum. Şımarık, tombul kısa boylu şirin bir arkadaşdır. Yaşı çok küçük değil yani büyümüş ama o halen çocuk. Korunmaya ve kollanmaya ihtiyacı var. Burada zorlanmaması için elimden ne geldiyse yapmaya çalıştım ama yine de eksik kaldım diyebilirim.

Rızgar Rojhilat, geçen devrede bir birlikte çalışma yürüttük. Dürüst özlü bir arkadaşdır. Çabuk daralıyor ve aşırı duygusaldır. Beli bir birikimi var ve güvenilecek bir arkadaşdır.

Çekdar Cizreli ama Amed de kalmış. Kendini çok büyük gören ve abartan bir yaklaşımı vardır. Her şeye rağmen yaşama ve eğitime katılımı çok olumluydu.

Yine bizim koordinasyon üyemiz Rojin arkadaşı tanıtayım. Kendisi Amed'lidir. Bu dönemler onu çok kızdırdım (biliyorsun inatçılığımın) ama ona değer veriyor ve seviyorum. Gücü vardır, birikimi de var ama o da benim gibi çok yontemsizdir. Bir de Bedran (afrin) var, onu tanımanı hiç tercih etmem, çünkü çok itici ve kıcık birisidir. Nedense onunla hiç barışık olamadım. Hep çatıştık, yaşanan sorunları hiç üslenmiyor ve aşırı merkeziyetçidir. Hem gücü yok hem de kendisini her şeyin

merkezine koyuyor. Kadına yaklaşımı çok düz ve sorunları çok büyütüyor bu onun gelişmişlik ve örgütsel düzeyiyle bağlantılıdır.

Hani ne olursa olsun biz yoldaşlar topluluğuyuz ve birbirimizle saygılıyız. Herhalde onu en çok eleştiren ben olunca o da tepki tutuyor ve hazmedemiyor. Tarzının mutlaka değişmesi gerekiyor.

Kendi kaderimi çizdim
Dağlara gelerek
Biliyormusun annemi özledim
Benim annem dağlardır, yollardır
Elimde tuttuğum silahımdır
Benim annem budur
Şehit verdik onbinlerce
Ölene kadar savaşırsız
Bu yolda şehit düşmek de var
Yenmek ve yenilmek de var
Biz yenilemeye değil
Yenmeye karar verdik
Düşmanın boynunu bükük
Önderimiz dağlarda
Onu anlayacağız ve yaşatacağız
Düşman anlayacak kim olduğumuzu
Anlaması kolay
Çünkü onun
En büyük korkusu bizleriz
SERHILDAN AMED / devreni en küçüğü

Ayrılıklar Sarmalamış Uçurum Yüreğimi

Sarılar sarmalamış tüm doğa, yapraklar yeşilimsi rengini bırakıp sarıya bürünmüş ve yeni ayrılıklara gebe bir dönem.

Bazen düşünüyorum da hayat ayrılık ve buluşmaların bir toplamı gibi. Bu evrenin diyalektik ikileminin hayata yansması veya soruların ardından gelen cevapların ve cevaplarda yükselen sorular misali...

Yeni savaşçılar çalışmasından ayrılıyorum kendi istemim ve hatta dayatma ile. Burada bu çalışmanın kadroya ihtiyacı var bunu biliyorum ama bende buradan gitme zamanının geldiğini his ediyorum. Burada kalsam daha çok zorlanacağım. Hem bu kış biraz yoğunlaşma ihtiyacını his ediyorum. Kendi yoğunlaşmamı toparlamam ve yolumu çizmeme gerek. Önümüzdeki süreci palanlayıp öyle bir hazırlık ile sürece katılmak istiyorum.

Ve geride bıraktıklarımı da özleyeceğim biliyorum. Bir de benim adaşım da bu çalışmaya geldi. Jiyan Siirt bir abisi şehit (Ş. Reşit) bir kızkardeşi dağda ve ismi de Rozerin. Onu seviyorum, güleç yüzlü canlı bir arkadaştır. Onunla da burada belli bir dönem kalmak isterdim ama artık gitmem gerekiyor. Bir Jiyan gidiyor, bir Jiyan geldi. Aryen ve Rojin değer verdiğim iki insan, ben pek sevgimi gösteremiyorum, bu konuda çok beceriksiz bir kızım.

Bu günlerde gidip eski taburumu Ş. Şiyar gördüm. Gencecik yoldaşları yeniden görmek bana büyük mutluluk verdi ve insan bir dönem sonra verdiği çabaların sonucunu görebiliyor. Bir de PAJK'a gittim arkadaşları gördüm ve zindan çıkışlı olan ve benim ablamı tanıyan insanlarla tanıştım. Senden bahsettik umudun yoldaşı, onlar anlatınca içimde derin bir hüznün tablosu oluştu, ne kadar şansız bir kızım diye içlerlendim. Yılların verdiği özlemle uçurum yüreğime o kadar şey biriktirmişim ki artık nasıl anlatacağımı ve nereden başlayacağımı bilmiyorum. Bunun için seni görmem gerekir yüreğimin dostu Ferda...

Uçurum diyarlarına çizelim özlem buğusunu

Seni anlattım

Eğer bir gün göremezsem

Beni sana anlatsınlar diye...

30-10-2010

Kanatlanmak

Yaşam bir direniş ise, direniş bir maraton koşusudur der dörtler... PKK'yi yaratan ve bizlere bu günleri yaratan yüce devrimciler. PKK'nin kuruluş yıldönümünün 33. Yılı. Büyük değerler yaratan miladın başlangıcı ve hepimizin doğum günüdür.

Doğru olmadan yaşanmayacağına göre doğrunun kendisi nasıl bulunacak? İşte bizleri bu mücadeleye sevk eden arayışın başlangıç noktası. İnsanın hayalleri ve umutları hep bununla dolandır. Meraktır insanda ilk kıvılcımlaşan sonra bu arayışa dönüşen ve aradıkça gözlerinin gördüğünden, kulaklarının duyduğundan, ellerinin dokunduğundan öteye gidersen ve ötesini his eder görmeye başlarsın. İşte insanın hakikat savaşı böyle başlar. Bu her insan için geçerli değildir. Doğruyu bulmak ve tanımlamak zor değil ama doğru ile yaşamak, doğruların doruklarında hakikat aşkının savaşçısı olmak zordur bu dünyada. Bugün 27 Kasım partimizin kuruluş yıl dönümü. Kutladık ve çok coşkulu geçti. Bir de bugünün en güzel armağanı Cuma arkadaş Önderliğin mektubunu okudu. Dinlerken çok duygulandım ve güç aldım. Önderliğin özgürlük mücadelesini başlangıcından bu güne kadar derin bir yoğunlaşmayı yaşadım ferda.

Bu kutlamada uzun süredir görmediğim arkadaşlarımı gördüm, inan bu beni uçurdu diyebilirim.

Önderliğin öğretisi bizlere düşünce ve yaşam kalıplarını, sistemin verdiği tüm sınırları aşip, insana ve doğaya ait olanı yakalamaktır. Yani kanatlı düşünceye ulaşmak. Uçurumlarda kendini sonsuzluğa salmak ve zamanın amansızlığında özgür nefes ile büyük özgürlük ruhuna ulaşmaktır. Uçurum yüreğim bunun savaşını veriyor Ferda. Uçurumlara nakşettim tüm hayat hikayemi ve yaşam bağlarımı. Bu sefer kanatlanınca bir daha kimse seni tutamaz. Ama önce kendini hazırlamalı, yaşamın öz suyu ile arındırmalı ve aşmalıyım tüm engelleri.

Seni seviyorum ablam. Kendine ve yaşama çok iyi bak

25-11- 2010 / Xakurkê

Sen Botan dağlarında nazlı bir çiçek
 Sen umutlarla yaşar
 Mücadele ile yeşerirsin
 Sen gönlümdeki gerilla
 Sen umudun, yarının
 Sen dağların nazlı çiçeği
 Kürdistan dağlarında çılgınlıkla yankılanır
 Ezgilere dönüşürsün
 Sen azadi ve serhıldan sesleri
 Yüreklere işler doruklara seslenirsin
 Sen göklere rahmet olup yağın
 Barış seline dönüşürsün
 Ey Kürdistan çiçeği
 Yüreğimde açtığın
 Üç renk ile yeşerdin içimde
 Gula ber bi roj
 Özgür gerilla
 Mazlum tekmal arkadaşın kitabından alıntı.

Gül kurusu zamanlara doğanda sen
 Duvarlara baharlar taşımak zordur
 Erguvan ömürlüktür bura coşkular
 Her tebessümde kırık bir hüznün bilsen
 Şimdi gözlerin alaca zamanların pervini
 Sesinde durmayan ırmaklar
 Gülüşün dal dal menekşe
 Bir mavi çini
 Ah adını söylemeye ne hacet

Hem anlatıyor
Hem de galebe alıyor hepsini
Şadiye Manap / Midyat zindanı

ROZERİN

Akan bir ırmağa benzer
Gözlerinde yansıyan ışık buğusu
Sessiz bir ığlıktır
Yüreğimden akan anlam damlaları
Sana
Sessizliğimlesesleniyor uçurum yüreğim
Işığın karanlığa, karanlığın aydınlığa
Hasret oluşu gibidir
Uçurumlarda seni aramak
Sana hasretim Rozerin
Yaşamın suya suyun akışa
Hasret oluşu gibi
Dağın doruklarında
Güneşin doğuşunda yansır gülüşlerin
Sesinin dinginliği
Doğanın melodisi gibi
Akar yüreğimden geleceğ
Özlemim bir dağ efsanesi gibi
Yansır yaşamın gizine
Hayatın bilmeccesine doğru
Senle akar tüm renkler
Senleşiyor tüm kareler
Sevdim seni ROZERİN
Yaşamımı sevdiğim gibi...
Anlam arayışının derinliklerinde
Yansıyan mana gibisin
Sana akar bu uçurum yüreğim
Sen olur her şey zamanın sıfır noktasında
Adına yaşam denilecekse
Senle olmalı tüm yaşantılar

18-09-2010 / Xakurke

Ateşin Çocuğuna
Öfkenin doruklarında parıldar gülüşün
Karanlığın hükümranlığına inat,
Işık olur parıldarsın maviliklerde
Şubatın ölüm hincına inat
Ateşin görkemi ile yanıt olursun
Sen fedaileşen yürek
Sen surların zirvelerinde Zekiye'leşen
Dicle'nin kerametinde
Güneşle buluşan hemşerim
Mustafa malok...
Surların derinliğinde seyreden
Tarihin canlı tanığı
Güneşle beslenen ve iradeleşen isyan çocuğ
Amed kadar heybetliydi duruşun
"Ateşleşen bedenler 15 Şubat karanlığını
Yırtacaktır" dedin

Ve zafere yürüyüşün yolcusu oldun
Sen Gençliğin Öncü komutanı
Generalê biçuk..

Şimdi seni hiç tanımadım, hayat bizlere bu fırsatı vermedi. Ama aynı yolun yolcusu ve direniş kalesinden beslenen aynı zaman ve mekanların insanı olmamız bile yetiyor. Seni hiç tanımasamda bu eylemin beni derinden etkiledi. Senin mesajını aldık, varlığın bu mücadelenin kızgınlığında bizlere güç verecektir. Selam sana ateşin çocuğu eylemlerle var olacak yaşama birlikte yürüyeceğiz. Önderlikle selam duracağız yarına. Bu sana ve senin şahsında bütün yoldaşlara kararlılık ifademizdir.

Bu yazıyı sana atfen yazıyorum Mustafa yoldaş. Senin eyleminin duyulduğu gün tüm Kürdistan bir direniş kalesiydi. Şubatın karanlığına inat her yer aydınlığa ulaşmanın kararlılığı ile yürüdü. Ve kınadı bu lanetli kara şubatı. Bu defa taş atan sadece küçük generaller değildi herkes ve her şey direniyordu. Analar bile polislerle zulme ve zorbalığa karşı direniyordu. Bu defa salt kınama değildi, büyük özgürlük kararlılığı ile coştı Kürdistan.

Amed seni bağrına bastı, görmeliydin binlerin sana yürüyüşünü, senin yaşadığın, gezdiğin havasını soluduğun her yer senin adınla haykırıyordu. Doğrusu kıskandım seni ve senin gibi yiğit gençleri. Önderliğin selamını aldın mı? Hepimiz eylem biçiminin böyle olmamasını isterdik ama gerçek farklı seni his ediyorum yoldaş.

Önderliğin özgürlük mücadelesine, ateşin görkemliliğinde bir ışık ve yol göstericisi oldun. Eteşin yoldaşı, güneşin yılmaz savaşçısı. Kurdê'lerin, Rotindê'ların, Mazlum ve Zekiye'lerin takipçisi... seni selamlıyorum hemşerim Amed'in kutsal savaşçısı... sen insanın her yer ve zamanda yılmaz savaşçı olabileceğini gösterdin. Senin dediğin gibi "Ehrimanlar bizden korktuğu için bu kadar amansız saldırıyorlar." Korku imparatorları Kürdistanın 7'sinden yetmişine korkuyorlar. Amed'in isyan çocuğu, yiğit küçük gerilla...

Şubata olan öfke ve intikam ruhu ile seni selamlıyorum yoldaş.
Gerilla seni silahın görkemi
Dağların heybeti ile selamlıyor
Mustafa Malçok
20-02-2011 / Mazlum Doğan devresi

Uçurum diyarlarında

Yaşamın anlam derinliğine ulaştıkça tanıyorum kendimi ve benliğimi oluşturan tüm yaşam parçalarımı. Anlamın gizinde dolaştıkça sevgim artıyor ve yaşamın özgürlük yoldaşlığına bağlılığım güçleniyor.

Bazen seni görme hasretim tüm yüreğimi sarıyor ferda. Yaşam bana seni görme şansını verebilecek mi? Özlemim uçurum diyarları kadar büyük. Aslında sana olan sevgim Rozerin'e ve tüm değerlere olan bağlılığımdır. Yaşam parçalarımı senle anlamlandırdım. Yoldaşlık özlemimdir sana olan bağlılığım. Seni göremezsem eğer bu yüreği sana nasıl aktarabilirim ki... başka kim anlayabilir. Biliyorum zaman sende de bende de çok şeyler değiştirdi. Ne sen hala bıraktığım gibisin, ne de ben eskisi gibiyim. Ama bunu bil ki hiçbir zaman zamanın çirkinliğine yenilmedim. Aktım bir ırmak gibi yürekten yüreğe. Eğer seni göremezsem bu satırları okursan beni anlayabilirsin. Buna inancım büyük. Bir gün şehid düşersem beni Amed'de gezdirin. Özellikle bağların o direniş kokan sokaklarında, esmer yürekli çocukların bakışlarında gezdirin ve tarih kokan surlarda güneşin doğuş ve batışına tanıklık edeyim. Ve bir gün Rozerin'in mezarına ulaşılsa bizleri aynı mekana gömün. Bu yazılarımın kitaplaştırılması da yoldaşlarıma vasiyetimdir.

Dün 8 Mart dünya emekçi kadınlar gününü kutladık. Senin ve tüm zindandaki yoldaşlarımdan bayramını kutluyorum. Burada çok güzel bir moral yaptık. Kürt kadınlarının meydanlardaki coşkusu görülmeye değerdi. Mazlum doğan eğitim devremizi bitirmeye az kaldı. Savunmalar üzerinde derin bir yoğunlaşmayı yaşadık diyebilirim.

Tarihi bildikçe bu günü, günümüzü tanıdıkça toplumu ve kendimi tanıyorum. Kendimi doğru değerlendirdikçe yaşam anlam gücüm artıyor.

Ben her ne kadar büyüssem de yine bir çocuğun heyecanlılığı kadar senin küçük yaramaz kız kardeşim

Hayat bize birbirimizi görebilme imkanı verecek mi...

09-03-2011

05-05- 2012

Evîna welatê min
 Hildîavêje hinava jiyana min de
 Eşqa jîyanê ye
 Di hestên min de hildîpişkive
 Ve dide rupelên dîrokê
 Ew diroka hundayî
 Çîyan de diherike
 Wek çeman
 Hevokên veşartîye li ser lêvên lehengan de
 Evîna welatê min
 Caran kenên zarokan de
 Caran bergeha mirovan de
 Caran ruyê rojê yê geremde hildîavêje
 Vîdîqetîne tarîtiya şevê

05-05-2011

Uçurumların dilinden

Uçurum diyharlarını sonsuz özgürlük aşkı ile salıyorum kendimi yaşamın gizine hayatın bilmeceğine doğru. Hakikati vulma arayışında arşınıyorum yolun yolcuğunda, seninle yaşamı seviyor ve mücadele ediyorum Rozerin

Dağın doruklarında doğanın ahenginde tanrıçalar diyarlarında hiç görüşemezsek de sen hep benimle yaşarsın. Amed gibi yüreğimde, Lîcenin direniş sembolü Şîro gibi yaşamımda yer alıyorsun. Lice de çocukluk hayallerimi, Amede de direniş serüvenlerimi senle yaşadım. Bunun için sen Amed ve Lice özdeşsin uçurum diyarlarında.

Yaşam bir öğretmen, tabii öğrenmesini ve anlamasını bilenler için. Neyi öğrenmek istiyorsan kendinde ve yaşamında gizlidir tüm ayrıntılar. Yeter ki yaşamın anlam dilini çöz!bu yol Önderlik öğretisinin en öğretici yoludur. Hallacı Mansur'un Enel hak, Sokratesin Kendini bil, Zerdüşün yaşam diyaletliği ve Önderliğin özgürlük öğretisi "Evreni ve hakikati çözmek istiyorsan kendini çöz" Yani yaşamın anlam gücünü hakikatin sırlar dünyası ve kendinle var olan bağlarını anlamaya ve öğrenmeye çalış. En büyük bilgi ve bilinç yaşamın kendisiyle var olandır, çünkü o zaman içselleştirmiş ve var etmişsindir.

Biz geçmişin ve geleceğin parçası, biz ki zamanın sıfır noktasında kendini var etmiş halkın çocukları. Biz ki Amed'de esmer yürekli çocuk, Botan da yürekli bir savaşçı, Serhatta asi bir serüvenci, garzanda yiğit kavgacı, biz ki Kürdistanlı özgürlük arayışçıları. Tanrıçalar diyarının kadim halklarının öz kaynağı ile akıyoruz.

Şehitlerin son sözüdür bizlere yaşamın en büyük armağanı. Taş atan küçük generallerin umutlu bakışlarında ve hırslarında yaşarız. Biz ki tüm dünyaya rest çekmiş halkın militanları. Biz söz verdik ve özgürlüğe and içtik. Geleceği yaratmanın inancı ile yürüyoruz.

Bu yıl mazlum doğan eğitim devresinin ardından Zağroslara doğru yolculuğa çıkıyorum. Kuzey Kürdistan'da seçimle bitti, halkımızın başarısı büyüktü. Keskin bir mücadele dönemini yaşadı. Mücadele etti, yaralandı, barbar polisler tarafından tartaklandı ve şehitler verdik. Bismil'de Halil İbrahim Oruç arkadaş şehit düştü. Tüm engellere ve baskılara rağmen kazanan halkımız ve direnişimizdir. Kazanan Önderliğin demokratik özerklik ve konfederalizm, kaybeden AKP diktatörü ve yeşil faşizmdir. Bu seçim sonuçları beni çok heyecanlandırdı. Kadın olarak da kazandı. Çoğu kadın adaylarımız seçildi. Bu da kadın özgürlük mücadelesinin ve iradeleşen kadının örgütlü gücü ve toplumsal kabulüdür. İllerde en yüksek oy Hakkari'ye ait. İlçelerde ise Lice hemen bütünü bizlere vermişti. Rozerin bu sizlerin başarısı ve çabasının sonucudur. Bu efsaneleşen halkın büyük başarısı ve Önderliğin kazanım çizgisidir. Özgürlük kazanacaktır.

Gerilla yüreğimin heybeti ve silahımın görkemi ile seni selamlıyorum Rozerin. Sen hep içinde yaşayacaksın Lice'li kız.

17-06-2011

Uçurum yoldaşlığına

Uçurum diyarlarının derinliğinde yürek atışlarının doruklarında salıyorum kendimi sonsuzluğa özgürlüğe. Özlem ve umutlarıma doğru yol alıyorum, gece ile gündüzün keskin savaşımı olan şafaklarda. Ey umudun yoldaşı yürek dostum uçurumlara anlatıyorum yüreğimden akan yaşam sevinçlerimi ve anlam damlalarımı...

Umudumun timsali Ferda, sana bir şeyler söyleyeceğim ama kızma o kadar çok üzüldüm ki anlatamam. Bana gönderdiğin her iki kolyeyi de kaybettim. Sana yazmak istedim ama cesaret edemedim, daha doğrusu üzülsün diye kıyamadım biliyor musun. Bana gönderdiğin her şey çok değerli, ama bizim koşullarımızı da biliyorsun. Her şeye rağmen bir şeyleri koruyamadığım zaman kendime çok kızıyorum. Bunun üzerine daha fazla ne yazacağımı bilmiyorum.

Zağroslardayım umudun yoldaşı, tanrıçaların diyarları, doğası ve coğrafyası ile insanlığın özeti olan topraklardayım. Tam bir harikalar diyar. Ve burada özgün bölükteyim, düşünebiliyor musun tanrıçaların öz kızlarının mekanı. Zorlukları var ama güzellikleri ve başarıları da kadına ait, yani insanın ve kadının öz ortamı. Gerilla da ilk defa zağroslara geliyorum, bakalım nasıl bir pratik geçireceğim, başaracağım kesin ve ben başarmaya söz verdim. Bilirsin söz onurdur ve insan sözüne sadık olmalıdır değil mi?

Umut ile bakıyor gözlerim yarınlar

Hasretle kucaklıyorum sabahları

İnançla arşınıyorum zamanı

Sana olan sevgim le sarılıyorum hayata Ferda...

10-07-2010

Sarya'ya

Seni her zaman Onur kelimesi ile anacağım yoldaşım. Ve bir de imgelerde saklı bulunan sevgi dolu yoldaş yüreğini. Ey umudun timsali Sarya, şahadetin karşısında çok zorlandım. Ne yapacağımı ve ne söyleyeceğimi bilemedim.

Bugünlerde birlikte geçirdiğimiz günler geliyor aklıma. İlk basın günlerimiz, hatırlıyor musun ne zor koşullarda çıkarıyorduk STAR dergisini. Zorlukları çoktu ama biz de severek girişiyorduk çalışmaya. Biz orada zoru başarmaya ve kadın dergisini arkadaş yapısına ulaştırma çabasıydık. Ve diyorum ki yoldaş biz başardık. Tüm kıt imkanlara rağmen emek ve çaba ile oluşan bir dergimiz vardı. Bunların hepsi çok değerli, her ne kadar hiç kimse çok fazla değerini bilmese de, biz ne yaptığımızı ve hangi koşullar altında çalıştığımızı biliyorduk. İşte bizleri var eden ve bağlı kılan da bu değil miydi?

Sana ilişkin çok şey yazmak geliyor ama inan ki kelimeler yaşadığım duygu ve yoldaş bağlılığı karşısında eksik kalıyor. Bunun için kısa kesiceğim. Ama seni çok sevdiğimi ve o candan yoldaşlığını, yaşam canlılığını ve duygu dolu devrimci yüreğini özleyeceğimi bil... Seni her zaman arayacağım...

Zamanın akışında kaybedilmişliği aradım

Serüvenin orta yerinde ilerlerken

Kararlılığım oldun yüreğimin savaşçılığında

Uçurum doruklarında rüzgar ilw

Savrulan umutlarımı topladım

Yaşamın en derin gizinde kendimi aradım

Senle var olan tutkularımı aradım

Yaşamın ikileminde olduğu gibi

Sende ki beni aradım Sarya

Kartal'ın Gizinden

Umudumu yaşatan sevgi dolu gülüşlerini özledim Rozerin. Yaşamı akıtan bağlılık ve coşkunu, senle var olan ve beni yaşamın zorluklarına karşı ayakta tutan tutkumu özledim. Hayat gerçekliği ile yüzleşirkern senin ve Ferdanın yokluğunu daha bir hissediyorum. Oysa ki bu serçe yürek sizleri ne

kadar özlüyor ve arıyor biliyor musunuz? Sizlerle tartışıp sohbet etmek, uçurum yüreğimi sizlere anlatmak ne kadar güzel olurdu değil mi? Ah benim gibi şansız bir insan bu dünyada var mıdır?

Yüreğim bir volkan ve uçurumlara salıyorum isyanlarımı.

Evet uçurum yoldaşlığı, biliyor musun ne oldu? Bizim özgün ortamda bir çalışmada yaşanan kaza sonucu bir arkadaş şehit düştü. Bir talihsizlik mi yoksa şanssızlık mı? Bilmiyorum ama İntikam arkadaş şehitler kervanına katıldı. yine bir can, yine bir genç yüreği kaybettik. Ah bir bilsen onun yerine ben ne kadar ölmeyi istiyordum. Hep keşke ben olsaydım... ve tamamlanmıyor cümle, çünkü askeri ortamda ilk hata son hatadır ve bir daha geri dönülemez. Tüm bölük alt üst oldu, hele benim halimi sorma. Hiç kimseye belli ettirmedim ama ben yıkıldım, tüm dünyam altüst oldu. Anlatamıyorum ki, bu sonucun altından nasıl kalkacağımı bilmiyorum.

Biz özgün bölük olduğumuz için hitliyi kadın arkadaşlar kullanamıyorlar. Bunun için iki arkadaş bu çalışma için yanımızda bulunuyordu. En zoru da bu ya! Onu öyle götürüp arkadaşlara teslim ettim, oysa ki yaşayarak gitmeliydi. Ama bunu başaramadık. Aslında ben yeni bölüğü tanımış ve alana hakim olmuştum. Bazı hususlara yeni alana geldiğimden dolayı geç müdahale ettim ve geç kaldım. Uyardım, tartıştım, eleştirdim ama bu sonucu değiştiremedim. Ne yaptım veya yapmaya çalıştıysam da açığa çıkan sonuç, tüm gerekçeleri yok ediyor.

Onun anısını yaşatmak ve intikamını alma sözüm ve borcum var. Bunu yapmak mecburiyetindeyim. Ama yaşanan kaza benim yüreğimde bir yaradır ve ben bir türlü o yarayı kapatamıyorum. Ve sanırım yıllar bile geçse hiç kapatamayacağım. Keşke onun yerine ben ol.... O daha çok gençti ve artık pratik bir alana gidip hamleye katılmak istiyordu. Ve biz onu koruyamadık, hedeflerine ulaşması için yardım edemedik. İşte beni yaralayan bu. Amed'i çok seviyordu, cenazesinin Amed'e gitmesini istiyordu. Onun vasiyetini ben yerine getireceğim. Bu benim boynumun borcu...

13-08-2011

Şiro'yu düşün

Doruklarında yüreğinin sesini dinle

Gün batımına çevir yüzünü

Güneş battığı vakit

Onu çevreleyen tacı düşün

Ve düşlerinde

Şiro dağlarında açan papatyalara çevir

Umut halkası olsun

Seni koruyan tacın adı olsun Jiyan'ım.

Kartal'ın gizemi

Yürek hızındayım, duygu düşüncelerimin sınırlarını aşarak hayallerime ulaşıyorum. Ben ivar eden umut ve hayallerim değımlidir, tabii hayalleri ben düşüncelerimin ve duygularımın toplamı yani bir özeti olarak ele alıyorum. Amaçsız yaşanmaz, bende boş yaşayamam. Kadın gerçekliği üzerine özgün bölükte çok yoğunlaştım biliyor musun? Önderliğin hem tarihsel, hem güncel, hem sosyolojik hem de psikolojik ve güncel çözümlemeleri var. Hepsini okudum ve tekrar tekrar okuyup anlamaya, yaşayla özdeşletirme çabam var.

Anlam Özgürlüktür, yani yaşamın kaynağına inmek, o kaynaktan beslenerek geleceğe uzanmak ve yaşamını örgütlü kılmak anlam gücünü oluşturup, bu anlam duygusu ile mücadele etmeyi gerektirir. Yani zihniyet sorunu, yaşamı algılayış ve bakış açısının tüm den değişime tabii tutulması. Yoksa kısa süreli mücadelelerle, yarım algılayış ve düz bakış açılarıyla başarılabacak bir mücadele değildir kadın özgürlük mücadelesi.

Kadın ortamının zorlukları kadar güzellikleri de vardır. Her ikisi iç içedir. Aynı anda gelişen bir sıkı bağ. PAJK'ın temel ilke ve ölçülerini her ayrıntı ve zamanda yerine getirebilme çabasıdır güzel kılan bu yaşamı. Zorluklarda güzellikleri, güzelliklerde zorlukları yani mücadelenin temel diyalektiğini öğrenebilmek ve bunu insanla, yaşamın özeti kadınla paylaşmak. İşte güzelliği ve gizemi doğuran gerçeklik.

Özgün bölüğün sorumluluğunu kaldırmak zor ama insan için çok öğreticidir. Kendi hemcinsi ile olduğu için kadının yaşadıkları ap açık ortaya çıkıyor. Çünkü özgün ortamda gücünün sınırlarını

aşmalı, düşünceni yormalı ve duygularını ortamın bağları ile yeni bir toplumsal gerçeklik ile örmelisin. Genel ortamda belki bazı kadın arkadaşlar sınırlı katılabilir ya da kendi renklerini ortaya çıkarmayabilir. Ama özgün ortamlar senin kendine çizdiğin sınırları aşma ile aktif bir katılımı gerektirir. Hatta gücünden öte bir katılım ve çabayı ortaya çıkartır. Kadının 5000 yıllık enkazlı sistemin altında düşünsel, ruhsal, yaşamsal ve her anlamda ne kadar parçalandığını ve yıkıldığını daha iyi görebiliyorum. Kadın toplumda tam bir enkaz yığını ya da yaşayan bir ölü. İşte gerilla da bu tür özellikleri aşıp özgür savaşı ve kendi toplumsallığını yaratma mücadelesini verirken, zorluklarla karşılaşmamız bundan. Evrende var olan kaos hali, kadında en ağır bir biçimde yaşanmaktadır. Bunun yarattığı ruh hali ve psikolojik durum PKK yaşam gerçekliği karşısında ap açık ortaya çıkıyor. Yok edilmiş bir yaşamın, yıkılmış hayallerin ve gerçekleştirilmemiş umutların ağır sendromunu, ruhsal durumlarını yaşamaktadır. Yaşamda bazı arkadaşların bu kadar çabuk pes etmeleri, etkilenmeleri, moralsiz yada istikrarsız olmasının temel nedeni budur diye düşünüyorum. Hatta üslup sorunlarının altında da bu gerçeklik var, kendini ifade edememe ve ya yaşadıklarını anlamlandırıp bilince çıkarmamak, hep bir gizem olarak insanda kaldığı için, sonunda bir yöntemle dışa çıkabiliyor.

Bir de duygusal anlamda hep bir volkan durumunu yaşar. Volkanın alevleri nasıl ki derinliklerde sürekli hareket ve ivme halinde ise kadının duygu düşünce dünyası da bundan ibarettir. Sürekli kanayan bir yara gibi mesela. Ya bununla sürüp gider ya da güçlü bir potansiyel ve özgürlük enerjisi ile ortaya çıkar ve canlanır. Kadında görülmeyen veya kişinin kendisinin bile bilmediği kinetik bir enerjinin olduğuna inanıyorum. Her şeyden önce Kendini tanımalı değil mi? Kadınla uğraşmak zor ama ben bu çalışmamı sevdim, çünkü her birisinde kendimi de yaratıyor ve çözümlüyorum.

Her birine birer Rozerin ve Ferda olarak yaklaşıyorum. Bununla kadın bağım güçleniyor. Belki bu duygularımı arkadaşlara belli ettirmesem de, ben ne yaptığımı biliyor ve ona göre yaklaşıyorum.

Beni burada zorlayan husus, arkadaşların kendi militanlığının ve yaşadığı dönemin bilincinde olmamaları, kendilerine sıradan yaklaşımları, yaşamını belirleyememe, örgüt gücüne dönüştürmeme, yani hep beklentili, birilerinin gelip yapmasını bekleyen yaklaşımlardır. Bunu geliştirmekte benim görevim biliyorum. Ama insan bir irade gücüdür, biz militan yaratmaya çalışıyoruz.

İşte özgün bölükte bu mücadelenin derinliğini yaşıyoruz, kendini yeniden yaratmanın ve gerilikleri öldürmenin keskin savaşımı...

27-09-2011

Yasaklanmış sevdaların kıyısında
Akıyor yaşam
Kaybedilmişliğin semalarında
Can çekişiyor zaman
Her şey çepeçevre sarılmış
Mumyalanmış cesed misali
Zincirlere sarılı tüm düşünceler
Her şeyi yutan ahtabot gibi
Ölüm hükmünü saçıyor ehrimanlar
Mertliğin ölüme mahkum olduğu
Savaş meydanlarında
Her ihanet
Bir kahramanlık öyküsüdür
Başarıla ise
Namertliğin naralarında
Arkadan vurmaktır
Yürekler tutuk param parça
Gözler kör karanlığa kilitli
Ve düşünceler
Sınırların tutsaklığında
Sınırların girdab bataklığında
Can çekişiyor yaşam...

Yasaklanmış sevgilerin t
Tutsaklığında akıyor yaşam

Büyüsü yol olmuş sözcüklerde
 Katlediliyor aşklar
 Cevabı olmayan soruların
 Anlamsız bilmecelerin kabusu ile
 Yoldan sapan bir araba misali
 Kontrolünü kaybetmiş bilim
 Umutlar uzak bir hayalden ibaret
 Ufuklar daraltılmış
 Güneş görmek yasak
 Ne geçmişin tarihselliği
 Ne geleceğin şahlandıran iksiri
 An'ın yitikliğinde hortlatılan bireycilikle
 Yok oluşa terk edilmiş
 Yaşam adına ne varsa...

Göz kamaştıran renklerin
 Renksizliği ile boğuluyor yaşam
 Gökkuşağının olmadığı
 Ak-kara'nın hükümrانlığında
 Yıldızlar birer sönük makine
 Ses gümbürtüsünde
 Kesiliyor yüreklerin dili
 Ölüme öldürmeye alkış çalan
 Bir yol gibidir sanat
 Donma makinası gibi
 Zırh çeker beyinlere müzik
 Makinaların gölgesinde
 Hayalleri öldürülür
 Minik çocuk yüreklerin
 Sürekli dar ağacında tutuklu kılınmış
 Emeğin kraliçesi kadın
 Dört duvar arasında
 Ağlamaya terk edilmiş
 Yaşamın kurucusu ana
 Adı yaşam
 Ama...
 Ölüm saçan bir KAPİTAL

30-09-2011

Yaşam Ağacına

Yüreğimin dili olmayı ne çok isterdim bir bilsen. Duygu ve düşünce dünyamı, yaşamın ahenginde akıtabilmeyi ne çok isterdim.

Size her yazmaya çalıştığım da derin bir yitiklik ve yarım lılık duygusunu yaşıyorum. Yapamadıklarımın acısını hissediyorum. En doğrusu da sizlere ulaşamamanın acısıdır beni etkileyen. Oysa sizi özgürleştirme sözüm var, aslında siz özgürsünüz, sadece fiziki koşulları kast ediyorum. Savunmalarınızda yazdığımı gibi dışarıyı içerisi fark etmiyor, Kürtler açısından inkar imha politikalarının eşliğinde her yer zindan ve ölüm çukurudur. Bunun için önemli olan içinde bulunduğu mekan ve yaşamı bir aşk işçiliği ve hakikat arayışcılığı temelinde emekle örülen anlam derinliğini yaşamak ve bunu toplumsal güç olgusuna ulaştırmaktır.

Her zaman sizin yoldaşınız olmanın gururunu yaşıyorum. Büyük şehitlerin her güne destan yazdıran zamanlarında aynı nefesin soluğunda yaşamak önemlidir. Ne var ki yetersiz yoldaşlığı aşma çabam olsa da halen aştığımı söyleyemem. Ben yoldaşa yoldaş, insana insan, kadına büyük yaşam tutkusu ile yaklaşmayı bir ilke olarak belirledim, çabam her zaman bu yönlü olacaktır.

Sadece sizleri görmeyi değil, bütün toplumsallıkla yaşamı anlam derinliğinde kazanılacak zaman, halkımızla birlikte görmeyi, bunun sevinci ile geleceği inşa etme çabasına girişmeyi ne çok isterdim. Ama yine de bir anlık bile olsa sizi görmeyi, yaşadıklarımı ve yoldaşlarımı anlatmayı ne çok isterdim. 9 Ekim'in bu gününde artık tutsaklığı ve uzaklığı kabul etmeyeceğim. Bu utanç duygusunu yaşamayacağım.

Bundan sonrasını Kürtçe devam edeceğim

Ji deryaya Şin re

Hıldıpişkîve vîna dilê min. Wek awirên reş lê dide û hemû hundahiyan bi xwe re dîkuje. Dixwaze şîn bibe û bigîhîje deryaya zêrîn. Wek pêlên deryayê dileê min geş dibe û êdî êdî vîn dibe bi hesreta te. Ez ji bot e çi binivîsînim nizanîm. Çimkî rewşa ku win tê de ne ji bom e êşekî mezin e.

Serokê min, ev demekî direje ku em ji we agahî nagirin. Ev jî me pîr diêşîne û dixwe nav hestyariyekî mezin. Lê êdî em naxwazî di zindanê de ji we tenê agahî bigrin. Em dixwazî win li Kurdistanê bi azad bijîn. Çimkî vê yekê we maf kiriye. We ji bo jiyanekî azad têkoşînekî bê hempa da meşandin. Wê dîrok vê demê wek şerma mirovahiyê binav bike. Çimkî mirovekî mezin, niha di zindanê de ye. Ev şerma hemû cîhanê ye. Her kes çi bibêje jî Kurd di derdora roja xwe de jiyan dike. Ew zarokên pêxas û çavreş, ew zarokên şerker, her roj û her dem bi we re jiyan dîkin. Di dil û xeyalan de hemû durahî û astengiyan derbas dîkin û xwe digîhîjînin we. Emê jî bigîhîjin we Serokê min....

13-09-2011 zağros

Hayallerimin yoldaşlığına

Uçurum diyarlarının yoldaşlığı ile sahyorum kendimi ekimin kadın direnişçiliğine. Ekim ayı kadın şehitlerinin ayıdır. Her günü bir destanla yaratan kadınların değerler bütünüdür. Ekim bir direniş hikayesidir kadın hareketinin güncesinde

Bu güncenin iki güzel yaprağını yazmak bana o kadar zor geliyor ki.

Kurdê ve Rotinda arkadaşlar iki beden, iki yürek, iki özgürlük ateşi. Kendini küllerinden yaratan Semaların ardılları. Çocuk yüreğimin ayrılmaz misafirleri ve paylaşımcıları. Benim ustam ve çocuk hayallerimin arkadaşları. Onlarla hep tel örgüler arkasında, aramızda can-tellerle görüştüm. En büyük paylaşımlarımı bu ortamda haftalık görüşmelerde yaptım. Ve bu anlar benim yaşamının en güzel anlam deryasını oluşturan zamanlar oldu. Hafızalarımdaya silinmeyen özgür paylaşımların karesi. Kurdê bana hep "Bekle birlikte dağa gideceğiz" diyordu. Beni korumaya çalışıyordu, ben katılmakta ısrar edince bana "Sen benden önce gidip komutan olmayı düşünüyorsun" dedi. Tabii ben onun zindandan çıkamayacağını bildiğim için ona "Tamam ben gideyim, sana söz veriyorum. Sen gelirsen benim komutanım olursun" dediğimde hep gülerdi. Rotinda arkadaşta gerilla da yaşadıklarını anlatır, bizleri bilinçlendirmeye çalışıyordu. Bir keresinde bana "Heval sen çay sever misin?" dedi. Ben yok, çay sevmem dedi. Bunun üzerine şu sözleri söylemişti, "Gerilla da görevlere gider, uzun saatler kateder ve uzak yolları arşınladıktan sonra, arkadaşlara ulaştığında o çok yorgun halinde sana verilen kara çaydanlığın tadından bir bardak çay, tüm yorgunluğunu unutmaya yeter" demişti. Ve ben şimdi gerilla da çayı çok seviyorum. Bu konudaki haklılığımı kendim gördüm. Ben onlarla kendi yaşam yolumu pekiştirmiş ve arkadaşlarımı bulmuştum.

Kurdê, asi bir kürt kıızıydı. İnatçı ve mücadelesinde ısrarlı idi. Ben onu mücadele aşkı ve azmine her zaman aşkıttım.

Rotinda, gerillacılıkta yetişmiş, engin bir militandı. Dağ aşkı ile dolan yüreği ile insana yardım eder, Önderlikten öğrendiklerini yanındaki yoldaşlarına da göstererek öğretmeye çalışırdı.

Şimdi bu iki yürek çocuk özlemimin en büyük aşkını ve farkını oluşturmuşlardır. Ve ben onları asla ve asla unutamam.

Evet umudun yoldaşı ferda, son dönem Xakurkê'de yaşanan hava saldırısında ağır kayıplar verdik. 3 aydır yoğun süren hava saldırılarında çok ciddi bir durum gerçekleşmedi. Hepsî boş çıktı ama xakurkê de bizim yetmez ve kuralsızlığımız sonucu arkadaşlar şehit düştü ve bu kayıplar bizlere çok acı verdi. Bunun üzerine Çelê'de yapılan şehit Çiçek devrimci operasyonu tüm bu saldırılara en anlamlı bir cevap niteliği taşımaktadır.

Kurdê ve Rotinda arkadaşlar şahsında tüm ekim şehitlerini saygıyla anıyor ve kadın yüreğimin sadeliği ile onlara ulaşma sözünü veriyorum.

Önderliğin özgürlüğüne dek durmak yok..

20-10-2011

Işığın huzmesine takılır gözlerim
 Tüneşin ışınlarına yansır gülüşlerin
 Toprağın her zümresinde
 Bu toprakların çocuğuyum
 Bu toprakların kısıyım
 Ne kadarda benzerim toprağım
 Onun gibi parçalanır bedenim
 Onun gibi yaralanır yüreğim
 Dağları gibi sert ve asi
 Toprağı gibi yumuşak ve şefkatli
 Tüm insanlığın özeti
 Mezopotamya'nın kızıyım

Rüzgar savurur dört bir yanımı
 Karanlıklar içinde yapa yalnız
 Tek başım
 Ülkem kadar yalnız ve sessiz
 Oysa ben tarihin en yaramaz çocuğu
 Yüreğim ulaştırır kendini
 Gözlerimin aynası yıldızlara
 Oysa ben yarım kalan
 Çocukluk oyunlarımı tamamlamaya çalışan
 Asil yürekli kız

Güneş
 Alaca aydınlık bir umut
 Yüreğim akan bir Dicle
 Bir tek atış, bir tek ses
 Sonra!...
 Parçalar, bedenler, kanlar...
 Kan kızıla boyanır
 Hayallerimde saklı yaşam kareleri
 Parçalarımı savurdum
 Dört bir yanına ülkemin
 Bir daha birileri toplamasın diye
 Un ufak ettim kendimi
 Tanrıça Tiamat'ın
 Parçalanmış bedeniyle bütünleştirdim
 Yaşam emarelerimi
 Yaşım yedi ya da sekiz
 Yaşım insanlığın yaşadığı
 Özgürlük kadar
 Hayallerim evrenin akışı kadar
 Özgür ruhlu
 Bir ton patladı üzerimde
 Ben bir çocuk değil
 Yaralı akan bir ülkeydim

Ceylan onkol şahsında tüm Kürt çocuklarına...
 20-07-2011

Uçurum Çığılığı

Uçurum diyarlarının zirvesinde yürek bir okyanus dalgasının hırçınlığı ve asiliği ile yayılıyor
 yaşama ve gerçeğe doğru.

Evet yüreğimin dostu ferda, seninle paylaşımlarımız hep yarım ve kağıt üzerinde oldu. Oysa yaşamımı yazıya sığmayacak kadar derin ve mücadele dolu. Kelimeler anlatımda hep eksik ve yarım. Tıpkı yarımamlıkların seyrinde gezen bizler gibi. Hep yaşamadıklarımız ile uğraşırken aştığımız zamanları yakalayamıyoruz.

Savaş gerçekliği kızgın ve keskindir. Her savaşın bir kuralı, disiplini var. Amam şunu çok iyi biliyorum ki TC'nin yürüttüğü savaşın hiçbir kuralı yok. Bunun için her şeyde kendine mübah görüyor. Öyle bir ordu ki, onur ve bilinç yok, sadece öldürmeye ve kana susamış birer insan topluluğu. Tabii hepsi tekniklerine güveniyorlar, yoksa birebir savaşta gerillanın kaybı çok çok az. Şimdi savaşmak için arkadaşlar asker arıyorlar yani o kadar cesareten yoksun. Biz teknikle, motorlarla savaşıyoruz. Gerilla karşısında başarısız bunu herkes biliyor. Ama hep şekliyetten dolayı bunu halklara itiraf etmekten korkuyorlar. Çünkü yarattıkları korku imparatorluğu, bu sefer onları bu korku seline almış, diğer insanları yani direnişçileri alamadıkları için. Özel ve psikolojik savaş yanında teknikle savaşıyorlar. Bu da onların güçsüzlüğünü gösteriyorlar

Durum bu, ama bizimde eksikliğimiz var. Son Çelê eylemi o kadar başarılı diki ki, sonuçları dost düşman herkesi etkiledi, tanım yerinde ise TC'yi dağıttı. Buna karşı gerillacılıktan uzak duran, yarım gerillacılığı aşmayan ve kendine göre, boş ver mantığı ve zafer sarhoşluğu kayıplara neden oluyor. 24 arkadaş bu yaklaşımlar sonucu şahadete ulaştı. PKK yapısında fedai ruh, gözü kararlılık, emek, fedakarlık, yani daha fazla çok şey sayabiliriz. Bu konularda hiçbirimizin sorunu yok. Bununla bağlantılı olarak profesyonel gerillacılık ve ayrıntıları hesaplama, olasılıklara karşı tedbir alma da yani savaş sanatının inceliklerinde epey eksiklikler var. Bu yüzden Önderlik gerillacılığı çok eleştirdi, bu tarzın başarıyı getirmediğini dile getirdi. Bizde bu eleştirileri kabul ettik fakat, pratikleştirme ve kendini tam başarıya zafere kitlemede zayıflığımız var. Bazen küçük başarılarla yetiniyoruz, halbuki bu kadar başarıyı sağlayabiliyorsak, demek ki kesin zaferi sağlayacak gücümüz var. Buna herkes inanıyor ama bitmeyen hatalarımız kayıplara neden oluyor. Bu şahadetler yüreğimizi derinden yaraladı umudun yoldaşı. Ama onların ulaştığı başarıyı, kesin zafer bizler, yoldaşların ve büyük şehitlerin ardılları olan bizler bunu tamamlayacağız. Her şahadet yüreğimizi yaralasa da, biz acılarımızı güç yapıp, güçlü cevaplar verme, onların hayallerini yerine getirmek ile sorumluyuz.

Bu kadar başarılı bir devrimci operasyonun sonu, düşman çıldırmış ve ne yapacağını şaşırmıştı. Önderlik duysa yapacağı değerlendirmeleri tahmin ediyorum. Bunun için bende 24 saat Gerillacılık diyorum. Bunun üzerine kesin yoğunlaşacağım, çünkü herkes ilk başta kendisinden başlamalıdır.

Jiyan Şer. / Zağros

Uçurumlaşan Karanfiller
Şehidim
Sylene memiş sözlerin
Yazılmamış sözcüklerin
Satır aralarında saklı duran
Anla ile yaşarsın
Sen tarih ile geleceğin toplarım
Sen kavganın en kızgın anları
Sen yüreğin dillendirilmemiş anlam deryası

Şehidim
Anaların yüreğinin ağdı
Gençlerin isyan bakışı
Çocukların esmer gülüşü
Senle yaşar bu yürek bilir misin?
Senle akar ırmaklar topraktan süzülerek
İnsanlığın;
İlk heyecanını, ilk kavgasını
İlk buluşlarını da toplayarak
Sana doğru akar kadim kültürler

Şehidim
Uçurum yürekler

Yokluğunla buruk olsa da
 Kavganın ateşi ile şahlanır tüm insanlık
 Senle anlam bulan yaşamın gizinde
 Varlığımın sihrine ulaşıyorum
 İnsanlığın hep cevap aradığı
 Soruların gizemini
 Senle var olan kavganda buluyorum
 Cevapsız kalan çocukluk sorumlarımın
 Cevabını...

Şehidim
 Binlerce yoldaşım selamı ile
 Karşılıyorum şafağı
 Küçük generallerin kavgası ile
 Uğurluyorum batan güneşi
 Kadının özgürlük çılgılığı ile
 Arşınıyorum aramızda açılan zamanı

Şehidim
 Rozerin olur bir yanım
 Lice'nin asil savaşçısı
 Kurdê olur umudum
 Ateşle dansa kalkışan yiğit savaşçı
 Rotında olur tüm renkler
 Gökkuşağının renkliliğinde
 Ak karaya inat güneşe uzanır
 Deniz olur uçurum yüreğim
 Rojhılattan yükselen eylem güzeli
 Eylem olur
 Asiliklerde açarım kardelen misali
 Amara olur
 Umutla yeşeririm dağ çiçekleri gibi
 36'lar olurum
 Direniş efsanesini yazan
 Şehid olurum
 Anaların yüreğine taht kuran
 Direniş ile evrenselleşen mücadele anlarınca
 Tanrıça Ana'nın yiğit oğul ve kızları olurum...

Şehidim
 Binlerden milyonlara uzanırım
 Her bir dağ başında
 Anılarımı biriktiririm
 Her ağacın gölgesinde
 Yüreğimi akıtırım
 Doğanın seyrinde
 Tanrıç ana'nın şefkatinde
 Özgürlük soluğunun rahatlığı ile
 Sana ulaşırım uçurum yüreğimin hasreti ile

(2011 şehitleri anısına)

Sana bu yıl ölümsüzler kervanına katılan arkadaşlardan bahsedeceğim, her biri bir yürek parçası, her biri yaşamın gerçek savaşçıları, birlikte kaldığım, gerillacılığın derinliğinde hayata başladığım yoldaşlarımı anlatmaya çalışacağım.

Adil Van, 2008 katılımlı ve yeni savaşıclardan sonra Xakurkê de bizim bölüğe gelmişti. Şemzinan eyleminde kahramanca şehit düştü. Onun olgun, sade, yiğit ve insana kadına özlü yaklaşımlarını asla unutmayacağım. Hep Adil arkadaş denince aklım çalışmalardaki titizliği ve gerillacılığa olan bağlılık gelir aklıma. O da uçurum yüreğimin bir parçası olmayı başardı.

Deniz Rojhilat; yeni katılımlında benim yanımdaydı. Rojhilattan katılmıştı ve o güleç yüzü hiç aklımdan çıkmıyor. Gözleri çekikti, ilk başlarda çok zorlanıyordu. Çünkü sürekli evde kilim yapmış ve hareket etmemişti, bundan kaynaklı yürümekte zorlanıyordu. Daha sonra kendi ısrarı ve kararlılığı sonucu aştı. 3 yıl sonra onu bu bahar gördüm, çok gelişmişti. Tim komutanlığını yapıyordu. Onu o gelişmiş halini görünce çok sevindim. Bu kararlılık ile Çelê eylemine katılmıştı, eylem sonunda hava saldırısında şehit düştü.

Dicle Gever; Çok eski bir arkadaşı. Yıllarca mücadelenin en zorlu alanlarında kaldı. En belirgin özelliği gülüşü ve hep moralli hali idi. O zağros kadrosu ve Zağroslara aşık bir kızdı. Mütevazı ve içten bir yaklaşıma sahipti. İnsan sevgisi ve yardım severliğine söyleyecek hiçbir kelime bulamıyorum. Xakurkê de hava saldırısında şehit düştü.

Çiçek Kîçî; 22 yıllık bir mücadele serüveninde her şeyi bu yaşamına sığdırmış, tüm acıları, zorlukları göğüslemiş, savaşla yetişen bir komutandı. Emekçi bir kadındı ve yüreği hep dağlarda atıyordu. Çünkü o dağlarda yaşamış, savaşmış ve kendini bu eşsiz güzelliklerde yaratmış, bulmuştu.

Rüstem Cudi; o da çok eski bir arkadaştır. Her ne kadar aynı yerlerde kalmasak da görüştüğüm olmuştur. Bir peygamber gibiydi, eğitmen ve tam bir Ortadoğu insanı idi. Kendi değerlerinin bilincinde yaşamını ve benliğini bu topraklarla bütünleştirmiş ve geliştirmişti.

Berçem Amed; Amed hasreti ile yaşayan ve kendi kökünün üzerinde gelişen, kendi toplumsal bağlarını unutmayan bir yapıya sahipti. Esmer yürekli bir Amed kıızıydı. Güleç yüzlü ve yaşama hep canlı katılırdı. Amed'de jeneratörden zehirlenerek şehitler kervanına katıldı.

Eylem Ararat; Onu tanımlayacak söz "Eylem Güzel" desem her halde abartmış olmuyorum. Güleç yüzlü keskin yeşil gözleri ile şımarık bir serhat çocuğuydu. 2008 yılında saflara katıldı, ilk dönemler biz birlikte kaldık. Zorlanmaları oluyordu ama arayışları çok güçlü bir insandı. Onu her zaman eleştirirdim ama ben onu çok seviyordum. Çünkü onda gelişme potansiyeli çok güçlü idi.

Tekin, bizim yeni savaşıclar eğitiminde gençliği ve özlülüğü ile tanınırdı. Gerillacılık yaşamı çok kısa geçti ama kendini bulmaya ve yaratmaya çalışıyordu. Bu bahar yol sürecinde kardan şehit düştü.

Şahin Rojhilat; o da bizim yeni savaşıclar şubesinde idi. Çok saf ve dürüst bir gençti. Sarışın, tombul, hep güleç yüzlü sessiz bir arkadaşı. Öğrenmeye istekli ve azimli idi. O da Tekin arkadaş gibi erken şehitler kervanına katıldı.

Amara Van; genç, esmer ve sevecen bir arkadaş, her zaman sempatik bir duruşu vardı. Şehit Beritan Akademisinde birlikteydik. Özlü ve arayışları çok güçlü idi. Zağroslarda hava saldırısında şehit düştü. Şahadetini duyduğumda çok etkilendim. Çünkü onu çok merak ediyor ve görmek istiyordum.

Zozan Hakkari; Umut dolu yürekli yoldaşım. Gidişine nasıl alışırım bilmiyorum. Ama seni o güçlü ve direngenliğiyle hep anımsayacağım. Ben sana her zaman "Hakkari" derdim. Sende bana "Amed" derdin. Gizemli bir bağıdı bizim yoldaşlığımızı güçlendiren. Senin geliştiğini, güçlendiğini ve güçlü bir komutan olduğunu arkadaşlar bana anlattılar. Buna hep inandım ve inanıyorum. Seni her zaman anacağım zozanların güzel kızı, memleketinin cesaret simgesi. Seni unutmayacağım Hakkari...

Baz Mordem; Gençliğin öncü gücü, Botan'ın yılmaz savaşıcısı. Kır saçlı esmer gerilla. Cesaretin ve yürekliliğin, gerillacılığının iddiasını her zaman duyduk ve biz bu başarıları devam ettiren olacağız yoldaşım. Bu bizim boyun borcumuzdur yoldaşım.

2011 yılı Zağroslar

Derya'ya dilê min

Dil her dem bi deryayê re tê bilêv kirin an jî derya dibe hebûna dilê mirovan. Derya, wek zêrîna dilê jiyanê ye. Zêrîna keça delal vegotin dibe. Ew dilên ku bi deryayê re diherike. Bi pêlên deryayê lê dixwe û hemû evînan kom dike.

Derya dibe Deniz, keça delal a Rojhilatê Kurdistanê.

Rêwîtiya gerilla jî wek deryayê kur û bêbiniye. Wek oqyanusê ku naye pênas kirin, bilêvkirina wî jî pir zor e. Di Kurdistanê de her serpêhatiya jiyanê destan û çîroka haqîqatê ye. Ew çîroka hemû çarenusa jînê di xwe de hildigre. Ew jî ji vê çavkaniyê mezin bû keça delal a Rojhilat.

Ger jinekî bi xwestek û bi biryar be, dikare di kesayete xwe de jiyana mirovahî a azad biafirîne. Mînaka vê ya herî berbi çav jî Denîz e. Di PKK'ê de kesayet çawa tê guhartin û jinekî bi vîn û bawer çawa tê afirandin, di çîroka Denîz de mirov dikare bibîne

Mirov dema dibêje Denîz, pakbûn, bedewî, biryarbûn û têkoşeriya bê hempa a bêdawî tê hişê mirovan. Deniz van taybetmendiyên di xwe de afirand û bû nûnera jiyan azad a Kurdistanê.

Denîz keça delal A Rojhilat...

2011/ Zağros

Amara

Vegotina rastiye, haqîqatê çiqas zor e. Vegotina efsuna nemiran, vegotina serpehatiya jînê. Ew jînên ku bi dil û ramanê xwe, xwe jî jiyan mezintir dike.

Keça delal Amara

Bi tîrêjên rojê ve rukeniya ruyê hevaltiyê hat nexşirin. Bi germahiya rojê dilê jînê têkoşer dibe. Di wargeh û stargehên xwedavendan de, keçên rojê helbes û stranên azad dibêjin, bi çek û ramanê xwe.

Hevaltî çiqas bedew be, vegotina hevaltiyê ewqas zor e. Hevaltî çiqas rumet be, hundakirina jiyanek ewqas bi zor e. Lewra di efsûna şehîdan de her mirova çîrok û destaneki ye. Ji bo wî mirov çiqas êş bikişîne jî şehîd rumeta jiyan me ye. Ji bo wî her yek ezmûna jiyan me ye.

Amara jî wek jî wan serpehatiyên azad vegotin dike. Hevaltiya wî bi nirx bû, ew têkoşerê azad ê Rêber Apo bû. Yek jî wan dilopek zeringî Amara ye. Ew tu car naye jibîrkirin.

Jiyan Şer / Zağros

Uçurum diyarlarının çılgılığı

Bir çılgılık kopar yüreğimin uçurum derinliğinde. Öfke, kin, hırs, isyan duygularıyla sarılıyor yüreğim. Uçurumlardan aşağıya salıvermek geliyor içinden. Uçurum yoldaşlığına sesleniyor yüreğim Zağrosların derinliğinde uçurum yüreğimi nakşettim Avaşının berrak mavi akışına. O suyun kenarından geçerken suyun akışına bakıp dalarken, maviyetlerinde yüreğimi uzak diyarlara salarken, ben bir başka olurum. Avaşın suyu beni çekiyor bir an yitip gitmek geliyor aklıma. Belki de Avaşın'nın hırçın-dugun akışıyla mavi adaya ulaşırım diye bir hisse kapılıyorum. Olmaz-olur ikilemi gibi bir şey. Bir delilik ama Avaşın beni çekiyor, birben bunu his edebiliyorum. Anlatsandaher halde kimse bana inanmaz. Ama o suya bakmak bir tarihe, bir yaşama, yitirdiğim ya da özlemini her gün çektiğim yoldaşlara bakmak gibi bir şey. Onun için Avaşın suyunun kenarından geçmek bazen korkutuyor beni. Beni korkutan avaşın değil, benim özlemlili ve yaralı uçurum yüreğim. Basya suyuna bakarken ya da oradan geçerken bu duyguyu yaşamıyorum. Avaşın'le farklı bir bağımız var, bunu çözmem gerekecek...

Uçurum yüreğimin dostu Rozerin sana ve kendime dair yüreğimde biriktirdiğim ve sana akıtmak istediğim o kadar çok şey var ki... sen yoksun biliyorum, sensizliğin acısı sen ile paylaşma imkanını hiç yakalayamadığımdandır. Ve sen Avaşın oluyorsun, belki de Avaşın ile sıkı bağımız bundan ileri gelmektedir. İki aydır Zağrosta kalıyorum, özgün bölük Kartal alanında bulunmaktadır. Seninle bazı hususları paylaşacağım umarım beni anlarsın...!

En temel sorun buradaki tarz ile bir türlü uyuşamadık. Bir şeyleri düzeltmeye çalışıyorum ama hep bir tesatlık çıkıyor. Genel ortamda bulunmamama rağmen yaklaşımlar beni zorluyor. Tavrı koyuyorum sonuç ben eleştiri alıyorum. Bölük adına yapıyorum anlayan yok. Bir de özgün bölük Zağros alanında bir bölük değilmiş gibi. Bunu da görüp değerlendiren ve eleştiren yok. Ben söyleyince darbeyi yine ben yiyiyorum. Bu genel tarzı aslında erkeğin yaklaşımları hiç umurunda değil. Zaten egemenlikli gerçeği biliyorum. Belki çok uç diyeceksin ama artık yoldaşlıklarından bile şüphe duyuyorum. Bu durum yine benim için sorun değil, kadının yaklaşımları daha belirleyici oluyor.

Kadın gerçeği de mücadelem sürüyor. Bir süredir bu mücadeleyi en asgari düzeye indirgenmiştir. Bunu bilinçli yaptım, çünkü bazı hususları iyi irdeleyip ona göre yaklaşmam gerekiyordu. Somut isim vererek değerlendirmemi yapacağım. H. Arkadaş acaip bir durum onu seviyorum ama nedense tarzlarımız birbirine uymuyor. Çözmeye çalıştım ama ben tam çözemedim. O beni çok kırdı, eleştiri yapılabilir ona bir şey demem ama her şeyde adalet ölçüleri olmalıdır. Tarzda bir ayrımcılık var, belki de birbirimizi tanımadığımızdan dolayıdır. Benim inatçı yapımı daha çözemedi, onun içinde tavırlarımı anlayamıyor. Ben kimseye göre olamam zaten karakteride buna göre değil. Bir ilke olarak

esas alıyorum DOĞRULARINDAN ASLA VAZGEÇME... stünê taburu başıma bela, olumlu olumsuz her şey aynıdır. Çok sistemsiz ve düzensiz bir yapıları var, hiçbirşeyin tedbirini almıyorlar ve her şey gelip benim başımda patlıyor. Kimsenin özgün bölüğü kendine göre kullanmasına izin vermeyeceğim, yöntemsizde olsa sonuna kadar mücadele. İşte H. Arkadaşın beni bu durum için eleştirmesi çok zoruma gitti, çünkü haksızlık yapıyor.

Bir de hayret her dile gelen doğru, gerçekçi değildir. Bazı insanlar eksiklikleri kendi çıkarları doğrultusunda kullanırlarsa bunu takmam. Resmîyet dışı dile gelen her şey eleştiri değil dedikodu ve ortamı yıpratmadır. Ben bunu örgütsel bir tavır olarak ele almam. Bunun yarattığı sonuç resmîyette farklı, yaşamda farklıdır, bu da ortak ve özgür bir tartışma ortamını bırakmaz, her şeyden önce de kadının samimiyetini ve paylaşımlarını zayıflatır. Bizim bölüğün bu kadar zorlanmasının temel nedeni de budur zaten. Aşmak için çabam var ama insanları anlayamıyorum. Eğer tavır koymadımsa bunun için yaptım, ben kimsenin yolunun aracı olmayacağım...

Anlaşılmamak tanınmamak çok zor, ben bunun acısını derinden yaşıyorum. Daha tam gücümü ortaya koymadım, belki de bu defa ben geç hareket ettim.

Örgütte beni zorlayan diğer bir husus ise, herhalde bu örgütte fedai eylem raporu yazmada rekor kırmış olabilirim. Neden olumlu bir cevap alamıyorum. Bazen düşününce delirecek düzeyde kendimi his ediyorum, kendimi zor tutuyorum. Bu dönem böyle devam edemez ve ben yaptıklarımla yetinemiyorum. Her ne kadar çaba veriyorsam da durum benim yoğunlaşmalarımı karşılayacak düzeyde değildir.

Uçurum yüreklerinin sözü ile karşılıyorum doğan güneşi.....

05-12-2012 / Zağros

Sincan dağlarında
Derwîşê Evdê'nin yanında olsaydım
Beyaz atların sırtında
Musul ovasına dalsaydım
Derwîş vurulduğunda sırtlayıp
Kürdistan dağlarına götürseydim
Ona bak;
Binlerce Adulê ve Onikiler var deseydim
Tanrıçaların taht kurduğu bu dağlarda
Rahat uyu deseydim
Ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin
Artık gam yeme
Kesinleşen Kürtlük ve özgür yaşam
Ebedi gerçekliktir deseydim. (Rêber APO)

En güzel deniz
Henüz gidilmemiş olandır
En güzel çocuk
Henüz büyümedi
En güzel günlerimiz
Henüz yaşamadıklarımızdır
Ve sana söylemek istediğim
En güzel söz
Henüz söylememiş olduğum sözdür (N. Hikmet)

NAN'IN ANA YURDUNDA NAN'SIZ KALAN TOPLULUK

KARTAL'IN GİZİNDEN

Yürek bir volkan olur bu dağlarda, uçurumlar kadar asi ve yürekli. Doruklara sevdalanır özgürlüğün soluğunda, isyanları bir çılgınlığın derinliğinde ortaya çıkar. Kartal'ın doruklarında kartalların gerçek uçuşunu izlemek insana çok farklı duyguları çağırıştırıyor. Kadının tarihin

derinliğinde ortaya çıkan özgürlük uçuşunu dillendiriyor. İlk duygunun, ilk düşüncenin, ilk tanımın ve ilk'leri oluşturan temelleri ortaya çıkarıyor. Kendine insanım diyen ve özgürlük için fedai olan insanların bu duygu bütünlüğünü yaşamamaları mümkün değildir.

Şu an Önderliğin savunmaları üzerine eğitim görüyoruz. Önderliğin savunmalarını okudukça tarihi doğru bir yolculuğa çıkıyoruz. Kaybedilmişliğin kökenine doğru ilerliyoruz. Geçmiş-şimdi-gelecek diyaletiğinin tarihi bütünlüğünü evrensellik ilkeleri çerçevesinde sentezleyerek doğru sonuca ulaşmaya ve günümüzü değerlendirmeye çalışıyoruz. Bu yolculuğun en heyecanlı durağı tarihin özgürlük şafağı olarak adlandırılan kadın Tanrıçasının görkemine sahne olmuş Altın hilalin hakikat ve ahlaki yolundan ilerleyerek, bu tarihin en altın yılları ya da insanlığın en saf ve temiz döneminden özgürlüğün ilhamını alıyoruz. Bu hakikat yolculuğumuzu ve bilinçlenme çabamızı daha sade kılıp tarihin diğer kirlenmiş dönemlerinden geçerken, hakikatin ölümünü ve insanın kendi kurdu olma gerçeğini daha net görebiliyor ve çözümleyebiliyoruz. Ve bu çalışmalarımız daha da farklılaşarak devam ediyor, anlam gücümüzü geliştirmeye ve kendimizi tarihin öz suyunun bilinci ile kapitalizmin kirlenmişliğinden arındırmaya çalışıyoruz.

Bizim bölüğün burada yaşadığı darlık, anlamam, anlam çabasını vermeme, kendine güvenmeme, ya aşırı abartılı ya da kökten inkarcı yaklaşımlar ve her şeyden çabuk etkilenme vs sorunlar bu tarihi gerçeklikten, toplumsal yıkım ve kaybedilen kişilik gerçeğinden uzak değildir. Özgün bölükte insan bu konularda daha fazla yoğunlaşıp derinleşiyor. İnsan köleliğinin derinliğini, kadının kölelikteki geleneksel yaklaşımlarla bağlantılı ısrarı bu dönemlerin içimizdeki yansımalarıdır. İşte bu beni zorluyor, bilinçli ya da bilinçsi aşma çabasındaki hantallık ve kendini değişime yatıramama gücü. Özgür kadının tanrıçalar kutsallığında yeniden yaratılması o kadar kolay değil, bunun bilincindeyim. Geri düşünce ve duygu dünyası anlamamayı doğuruyor ve bunun yarattığı sonuç özgürlük mücadelesinin önüne niyetten bağımsız set konulmasıdır. Gerilik ve kölelikle özgürlük savaşçısı olunamaz, yada kapital zihniyet ve yaşam tarzı ile kadro ya da militan ortaya çıkmaz. Çünkü Ortadoğunun temel değerleri, tarihsel tecrübeler, maneviyat dünyası, kapitalizmin ölüm saçan yaşamına, tarzına karşıdır ve direnir. Bende daha basit bir dille dile getirmek istiyorum ki, kapitalizm ile özgürlük, popüler kültür ile ahlaki politik devrim, kapitalizm ile Ortadoğu'nun yaşamı, kişiliği uzlaştırılmaz. Bunun içindir ki kişilik bu arada çok yıpranıp harabeler yığını haline geliyor. Kısacası biz kadrolarda yaşanan Önderliği, şehitleri ve temel değerlerimizi anlamamanın temelinde bu yatıyor.

Evet Ferda, kadın ortamında bu tür sorunlar daha çok ortaya çıkıyor. Çünkü özgün ortam çok net bir katılımı gerektiren bir ortamdır, kişilik de buna göre ortaya çıkıyor. Tabii ortam ve kişilik düzeylerinin örgütsel tecrübelerine bağlıdır. Mücadelenin tarihi değerini bilmemek, devrim heyecanını yaşamama, anlamama gerekçesine sarılmak, kapital dünyanın insanda yarattığı bilinçsizlik, cehalet ve karmaşıklıktan ileri gelmektedir.

Her şeye rağmen bu yaşamı, mücadeleyi, zorluklarını seviyorum. Tanrıça diyarlarında, özgürlük soluğunun görkeminde ve tarihin canlı tanığı dağlarda mücadele ettiğim için çok mutlu ve gururluyum. Dile getirdiğim sorunlar var olan örgütsel mücadelenin düzeyini ortaya çıkarıyor. Beni bu dağlarda en çok etkileyen yoldaşıktır, bu yoldaşlık oldukça biz de var olacağız. Bazen çok acı da olsa, bu dağlarda tanrıça'nın kutsal savaşçısı olmak, en büyük özgürlük eylemi ve büyük yaşam tutkusudur.

Umutlarıma tutundum senin için
Yüreğimin isyanlarında arayışlarımı avuttum
Uçurumlara saldırdım bu hasretli yüreğimi
Maviliklerden sana doğru aksın diye.
Düşmana ve zamana inat
Uçurumlarda seninle
Güneşin doğuşunu ve batışını izledim Ferda...
Jiyan Şer / Zağros

Önderliğin rüyası

Geçen hafta Diyarbakır ile ilgili bir rüya gördüğüme değinmiştim. Halk merak ediyordu
Kamptan ayrılmıştım. Yolumu şaşırmıştım. Kendimi Diyarbakır surlarının üzerinde bulmuştum.

Surlardan aşağıya inmek istiyordum ama ayağımda ayakkabı olmadığı için inemiyordum. O sırada etrafımı çocuklar sardı. Benden bahşış istiyorlardı.

Elimi cebime attım, param yoktu. Cebimi karıştırdım on kuruş vardı. Bunu versem yetmez diye düşünüyordum. Birisi bana

"Onu onlara ver, o altındır, hepsine yeter" diyordu

Verdim o sırada uyandım.

11 Şubat 2009 / Rêber APO

Yoldaşlık ilişkilerini iyi kavramak gerekir. Yoldaşlık ilişkileri toplumsal ilişkilerin özüdür. Tarihsel toplumu olduğu kadar, geleceğin toplumunu da yansıtır.

Esas olarak ideolojik ilişkilerdir. İdeolojinin açığa vurduğu ve ortaya çıkmasına yol açtığı hakikat ilişkileridir. İki yoldaşın bu anlamdaki birliği salt ideolojik birlik olmayıp, hakikatin en güçlü temsili olarak kavramak gerekir. BÜYÜK HAKİKAT DİRDİ OLMAYANLARIN BU YOLA GİRMELELERİ GEREKİR. Basit hevesler, güdüler, çıkarlar peşinde olanlar asla yoldaş olamazlar.

Kör inançların, fanatik duyguların meczubu gibi olanlarda, karı koca ilişkisini aşmamış eril-dişil zihniyet dünyasını kırıp kendini özgürleştirmemiş olanlarda, yoldaşlıktan dem vurmamalı ve bu yola girmeye heves etmemelidir.

Yoldaşlık ilişkisi para mülk, karı-koca nefsinin peşinde koşmak, iktidar derdine düşmek, kör cesaret ve korkuya kapılmak vb. hakikat yolundan alı koyan her türlü ilişki, düşünce, söylem ve eylemden uzak durmalıdır.

Yoldaşların yoldaşı olmak temsili edilen hakikatten pay almak demektir. (RÊBER AP0)

Yürek dostuma

Yüreğim kar beyazına bürünmüş, özlem diyarlarında umutlarına sarılmaktadır. Yaşam seyrini, umut incilerini toplamakla belirginleştirdim. Her bir umut incisi bana yaşamın bir karesini anlamlandırmaktadır. Her türlü anlam ve hayal gücümün denizinde birer deryaya dönüşür. İşte yaşamımı bununla taçlandırımdı, anlam olmayan yaşam olmaz. Nasıl yaşamalı? Sorusuna Nişin Yaşamalı? Sorusuna verdiği cevaba anlam yükleyerek yaşamımı geliştirmeye ve akıtmaya çalışıyorum kendimi.

Yüreğimin dostu Ferda. Seni ne kadar çok özlediğimi biliyor musun? Belki bir daha hiçbir zamana seni göremeyeceğim. Her ne kadar bunu kendime söylerken zorlansam da sana yazınca hep böyle bir sızı yüreğimi kaplıyor. Hiç bir şey eskisi gibi değil, bunun bilincindeyim. Ne sen ne de ben bıraktığımız gibiyiz. Hayatın bu keskin ve zorlu devrim mücadelesinde bizlere eklediği ve bizlerden çaldığı çok şey var. En çok beni zorlayan husus paylaşımlarımızın az olmasıdır. Ben belli yaşa geldikten –paylaşım yaşına ulaşmadan- ailece dağılmayı yaşadık. Daha sonra paylaşımlar olsa da bu açılan yaraların kapanmasın ve zamanın telafi edilmesine yetmedi ve yetmiyor. Her şeye rağmen hayal ve umutlarımda seninle yaşanılacak bir dünya var. Bu duygu önümdeki bütün engelleri kaldırıyor. Hayal ve düşüncelere kurşun işlemez ya... bu benim evren gizemine sunduğum armağanımdır.

Süreç çok ağır abla. Önderliğin koşullarını düşününce yüreğim daralıyor ve boğuluyor gibi oluyorum. Bu yaşamda Önderlik özgürlüğüne kavuşmadan hiçbir zaman içten sevinçli olmadım ve olmayacağım. Yapmamız gereken çok şey var. Ama bir yandan da kızıyorum, örgüt neden fedai önerimi kabul etmiyor. Ne yapacağımı bilmiyorum, örgütü nasıl ikna edebilirim söyler misin?

Ateş dansına katılıyor yüreğim

Rozerin'in özgürlük halayına.....

Jiyan Şer / Zağros

LİCE'NİN ÜÇ ASİ UÇURUM GÜLLERİNE

Önderlik sevdası ile yanıp tutuşan

Nisan damlaları gibi

Akıp giden zamana inat

Zorluklara göğüs geren ve uğraşan

Yaşamın kıymetini bilen

Yürek güllerine...

Dağların ve uçurumların çığlığı
 Çığlın üç fidanları
 Güneşin doğuşuyla geriliğe karşı
 Haykırışın yankılandı
 Amed'in vadi ve ovaların
 Hüzün sardı Amed surlarını
 Üç zarif yürekli can yoldaşlarım
 Mezopotamya'nın kutsanmış, kutsal anaları
 İnnana'ların ütopyalarına ortak olmak istediler
 Tarihi yeniden yazmak
 Kadın özgürlüğüne ulaşmak
 Devrim içinde devrimci olabilmek hayali ile
 Yaşamın gizli ayrıntılarını aramak
 Bütün zorluklarda devrimde hırslı kinli ve
 Öfke ile doluydu üç yürekler...

Kurnaz erkeği kışkandırmak
 Öleme inat
 Kuşun sıkıyor bütün geriliklere
 Yürekleri aşka, coşkuya, özgürlüğe
 Susamış gibiydiler
 Lice'in asi kızları
 Lice'nin melekleşen Rozerin yoldaşım
 Tertemiz yüreğin, güzel düşüncelerin
 Işık veren gözlerine yansıdı
 Afrodite güzelliğini içinde barındıran
 Büyük hayallerin sahibi oldun
 Ve hayallerini gerçekleştirerek şehitler kervanına katılarak
 Mutlak inanç ile bekliyordu Jiyan...

Jiyan güneşin özgürlük aşkı ile
 Ve büyük sevdası ile
 Umut dolu yüreğiyle
 Dağ yürekliliğiyle devam etti
 Cesur, fedai, büyük bir fedakarlıkla
 Onurlu bir şekilde yürümeye
 Siz ile ve Önderlikle
 Omuz omuza vererek
 Botandan Haftanine, Xakurkêden Zağroslara
 Önderliğin özgürlüğü için
 Sarılmış silahına haykırıyor
 Kahpe düşmana inat
 Çıgıllıklarına Rozerin'nin çıgıllıklarını
 Katarak özgürlük maratonuna
 Geçmiş zamanı geri döndürmek
 Melekleşen Rozerin'i görmek için
 Dördüncü kelebeğin sırrına erişmek için
 Kelebeğin ışığını, sıcaklığını his ederek, anlamlandırarak
 Yaşamın sırrına ulaşmak için
 Mücadele ediyor can yoldaşım..
 Önderlik ve Ferda arkadaş
 Dört duvar arasında iken
 Jiyan'ın akışkanlığı potansiyeli
 Dur durak bilmez
 Yaşamak ve yaşatmak için

Karanlıktan aydınlığa gün doğuşu ile
Zafer devrimine canını vermek
Ona büyük şereftir...

Dört duvar arasında kendisini
24 saat Önderlik felsefesi
Ve ideolojisini özümseyerek
Büyük bir aşk, onur ve gururla mücadele eden
Düşmana inat solmayan
Uçurum gülü Ferda
Yıllardır büyük bir
Direnişin sahibi olan
Bütün geriliklere karşı haykıran
Beritan yoldaş gibi teslimiyete çılgılık atan
Bê Serok Jiyan Nabe
Diyerek son nefesine kadar
Özgürlük mücadelesinden vazgeçmeyen
Melekleşen Rozerin'e
Gerilla fedai ruhlu Jiyan yoldaşa
Güç veren ve azizeleşen Ferda yoldaşım
Melekleşen, Azizeleşen, Afroditleşme yolunda
Amansız yürüyen
İddia ve kararlılıkla
Küçük kardeşin Jiyan yoldaş

Bu hikayeyi üç Lice'li asi kızlarının üzerine yazdık. Biliyoruz ki şehitlere, zindan direniş güllerine ve gerila mücadelesinde yürüyen üç kardeşin özgürlük yolunda her biri ayrı yollarda direnen, renk veren özgürlük mücadelesinde bize de çok güç ve örnek olan yoldaşlarım. PKK yoldaşlığını anlatmak kolay değildir. Ancak onunla yaşamak ve his ederek bu yazıyı yazdık. Kusura bakmayın, belki sizinle yaşamamış olabiliriz. Özellikle Ferda ve Rozerin yoldaşları azda anlatmış olsak da, yine de özeleştirimizi veriyoruz. Salt Jiyan arkadaşın günlüğünü okurken bizde yarattığı acıyı ve gücü, bu güç ile bize yazma cesaretini verdi.

Özellikle de bu acıyı kaldıran anneyi, o güçle ayakta duran ve sizinle gurur duyan devrimci duruşumuzla onlara layık olacağız. Kadın yüreği ile sizleri selamlıyoruz.

Devrimci selam ve saygıla
Faraşın Hozan
Dersim Ronay Gever

Uçurumun Asi Gülüne
Özgürlüğe susamış yürekler
Haykırıyor direniyor bedenler
Akıp giden zamana inat
Sevgisizliği yüreğinden at
Ve sarıl bu yaşama....

Benim güzel komutanım, belki ilk bu saflara katıldığımda seninle beraberdim. Yazacak o kadar şey var ki ama beyaz sayfalara dökmek zor geliyor. Bu yaşama katılmam ve gerçek kakarımı vermemin bir nedeni de sendin ve bana öğrettiğin şeylerdi. PKK de insan kazanmak en güzel şeydir, sende bu güzel özelliklere sahipsin. İnsanlar senin dış görünüşüne baktığında farklı düşünür ama senin dünyana girdiğinde o zaman bütün ön yargılar kırılır. Bu açıdan kendi adım söyleyeyim, artık önyargılı davranmak istemiyorum. Evet Lice'nin asi komutanı benimle çok uğraştın ve uğraşmaya da devam ediyorsun. Her ne kadar bazen bu yaşama anlam vermediğim hususlar olsa da bunlarla bir savaş halindeyim. Aslında pratikte seninle beraber olmak isterdim. Her konuda bana yardımcı olacağını biliyorum. Belki yine eleştireceksin kendi ayaklarının üzerinde dur diye, bilmiyorum aslında bir korkuda var.

Neyse güzel yoldaşım senin canını fazla sıkmayacağım. Ferda arkadaşına özlemin ve Amede hasretli yoldaşım. 2012 yılı Önder APO'nun özgürlük yılı olacak ve burada bana emin olabilirsin ki benim üzerime ne görevler düşerse yaparım.

Uçurum gülü, o güzel yüreğine her zaman iyi bak yoldaşların için. Bu yaşamda üstün başarılar dilerim. Seni çok seven maviş yoldaşın.

Her ayrılık bir kavuşma umududur dağlarda

Devrimci selam ve saygıla

Dersim Ronay Gever

24-03-2012 / Zağros

Baharın gizemi

Bahar, yeşilin taçlandıran güzelliği, uçurumların asi süsleyicisi. Doğanın bereketini toprağın tohum saçtığı mevsim. Yeşillerle doğa insanının yüreğini uçuruyor. Ne kadar güzel bir duygu bilir misin? Uçurum güzeli

Ve nisan doğum ve ölümün ana çelişkisi. Nisan var oluşun ve yok oluşun simgesi. 4 Nisan benim doğum günüm, 10 Nisan Rozerin'in şahadet yıl dönümü.

Biliyor musun bu yıl 30 yaşına girdim. Aslında hiçbir zaman doğum günü kutlamayı sevmiyorum. Ama bu yıl aynı değildi, hem örgütteki yaşım on beş, hem toplumdaki yaşım on beş. O gün uzun süredir yaşamadığım çocuksu bir duyguyu yaşadım. On beş ömür geçti ayrılığımızın üstünden. Çok farklı bir duyguydu benim için. Bu duygunun 2012 yılı mücadelesine başarı vesilesi olmasını diliyorum.

Önderliğin özgürlüğü, Kürdistan demokratik özerklik mücadelesinde bu yıl zafer niteliğini taşımaktadır.

Bu yıl Avaşın eyaleti özgün bölük mevzilendirmesi Mervanos alanına geçti. Çok yoğun ve hareketli günler yaşadık. Tabii düşmanda hareketteydi ve yoğun obüs-havan atışları oluyordu. Buna rağmen biz hiç çalışmamızı durdurmamak. Tedbirli ve planlı hareket düşman tekniğini boşa çıkarıyor. Aslında keşke Türk devleti bu kadar yoğun atışlarının boşa gittiğini görseydi. Bir insanın burnu bile kanamadı. Bu da beni çok sevindirdi, tekniğe karşı insan en üstün zekasıyla ve güzel Kürdistan coğrafyasıyla kıyasıya yarışıyor ve başarıyoruz, boşa çıkarıyoruz. Hepsi ses ve psikolojik savaştır, bu kadar yoğun teknik kullanımının.

Evet uçurum yüreğim, seni çok özledim. Zindandaki açlık grevlerini takip ediyor ve bazen kaygılanıyorum. Bu direnişi gerillanın intikam duygusu ile selamlıyorum yoldaşım.

Her gece seni düşünürken

Gözlerim doluyor ve ağlıyorum sessizce

Seni seviyorum umudun yoldaşı Ferda....

Baharın görkemli güzelliği ile seni selamlıyorum.

18-04-2012

Belê hevala min a hêja Jiyan

Ji xweşikbuna Zağrosê û bi bêhna gula nergizan û ranga reng bi xweşikbuna rengên çiyayên Zağrosê re hemû salên te din av dilên Zağrosê de bimîne hevala min a hêja.

Ji xwe tu jî dizanî ku Zağros xweşikbûna xwe tê nasîn. Ê ez bawerim kut ê li herema Zağrosê jî ew meskenê dayîka xwedavend hê bêjtir hambêz bikî. Weke her gerillayek jin dema ku Rêber APO afirandiye çavkaniya xwe jî çanda dayîka xwedavend û hên rastiyên jiyanê digre.

Erê hevala Jiyan her çiqasê jî demekî kin ez bi te ra mabim jî geleki tiştên xweş jî j ite girt. Lê ev çûndina te gelekî ez xemgin kirim. Her çiqas em jî hev fîzîkî durbin jî hevaltî tu carê emê jî hevdu kut nebin. Lê min dixwest ku ez hê demekî direj bi ter a bim3inim. Lê mixabin ev derfetê me çênebûn. Ez bawerim hê demên pêş de emê hev re jiyan bikin heval

Ez carek din sala 2012'an kêfxweşî û dilşadî azadiya rêber APO re jiyan bikî. Devera ku tu diçî ez ji te re serkeştinê dixwazim.

Slav û rêzên Şoreşgerî

Helîn Garzan / 2904- 2012

Belê Hevala Min a Hêja

Bi rastî heval min ez çi yaz bikim nizanîm. Ji berk u ez di heyecan û şoqê de me. Ji bo na vê destê min direcife. Li min biborîne ku ez di hîn rastiyan de kêr mam. Min pir dixwest ez bi heybeta te re bimeşim. Lê ez binê nevalan de me. Li pêşiya min asteng çêbûn. Ji bo na min pirsîgîrek nebû. Ev hezkirina ku tu didî nîşandan ez bawerim ku dilên temîz ji bo wî rengîn bûn.

Hevala min a hêja min pir dixwest bi te re parve bikim. Lê mixabin tu jî diçî û pir tişt di dilê min de man. Pir tişt jî hîskî û hezkirina di roniya çavê te de min dît. Ji bo na wê min pêwîstî nedît ku bi te re parve bikim. Bi rastî jî tu komtana min a herî hêja bû. Pir tiştê te jî min re nîqaş kir ji bo min hêz bû. Tu nebûna belkî ez li gor hinek şaşî hê zêdetir bimeşiyam. Lê ez lêborîna xwe jî ite dixwazim. Belkî demeke dirêje em li gel hev bûn. Pir rojê xweş û yê nexweş me bi hev re derbas kir. Her ku dem derbas dibûn hezkirina hevaltî hê diwartir bilind dibû. Ji bo wê qet min nedixwest tu biçî. Di vê sala pêşiya me de min dixwest bi te re piratîkekê nû derbas bikim. Lê ev derfet çênebû. Her çiqasî tu li vir jî nebî, ezê bi dilekî pak bi rihekî hevaltî te bi hest û rojên xweş re bibîrbînim. Bi wê heyecan te ezê jiyanê re bikim yek. Tiştê te dixwest li vir pêkbîni, ezê hewl bidim ku pêkbînim. Bila piştî te lîmin rast be. Tiştên te dayî ji bo na min zêde bû. Ji bo wê ez pir jî ite hez dikim. Alikariya kut e dayî ez sipasî dikim. Ez di hemû kar û xebatê de de serkeftînxwazim. Tu li ku derê be me jibîr neke. Her tim di bîra te de be.

Belê hevala min a hêja, bi rastî em pir bandor dibin ku tu me berdidî. Emê pir bêriya te bikin. Hezkirin te naye jibîrkirin. Tiştên ku tu pir pê êşiyayî jî, em lêborîna xwe dixwazim.

Bi te re jiyan kirin
Bi avekî pîroz re jiyan kirin e
Her ku bi te re dimeşiyam
Bi meşa azadîyê re dimeşiyam
Hezkirina te hezkirina tevahî cîhanê bû

Slav û rêzên Şoreşgerî
Ronahî penaber / Mervanos

Uçurum yoldaşlığına

Devrimin zafer yılına hazırlanırken baharın coşkun açan uçurum güllerinde, çeşitli çiçeklerin yürekleri fetheden renkliliğinde, Zağrosların asiliğinde sana sesleniyorum yüreğimin dostu ferda.

Her yıl her zaman yüreğime hasret ve özlem duygusu katıyor. Bu duygu yüreğimin bir yanını hüznün deryası yaptıysa da, bu bağlılık kadın bilincinin ortaklaşmasıdır. Bu bana büyük güç ve moral vermektedir. Bununla yaşarken üç sentezi içinde barındırmaya çalışıyorum. Üç kadının, üç yoldaşım özlem ve arayışlarını akıtıyorum yaşamın gizine

Uçurum yoldaşım, bir yıla yakın bir süredir Zağros Avasın eyaletinde görev yürütüyorum. Geçen yıl yeni geldim ve katılmaya, araziyi tanımaya ve kısmi görevlerimi yerine getirmeye çalıştım. Ama ortaya çıkan sonuç benim düşündüğüm gibi değildi, ama bu benim için müthiş bir ders oldu. Bu kış bu konular ve daha farklı hususlarda çok yoğunlaştım. Geçen pratiğin öz eleştirisi temelinde sorgulamayı çok yaşadım. Bunları kısmi arkadaşlara yansıttım ama içimdeki savaş daha güçlüydü. Bu yıla bu temelde kendimi hazırladım ve inan ki çok somut planlamalar önüme koydum.

Ne fayda!... inanamıyorum, örgüt benim düzenlememi daha farklı yaptı. Ve ben mahkeme çalışmalarına gidiyorum. Yani bu şu anlama geliyor, hiç yoğunlaşmamı pratiğe aktaramayacağım. Ve biliyor musun yoldaşım ben yıkıldım, belli etmemeye çalışıyorum ama büyük bir yıkımı düşünsel, içsel yaşadım. Ve yaralarım içten büyük bir uçuruma dönüşmüş, şok yaşıyorum. Haykırıyorum ama nafile... bütün çabalarım boşa çıktı umudun yoldaşı... çıldırıyorum ama bunu anlayabilecek kimse yok ve ben de hiç kimseye anlatmayacağım. İntikam arkadaşın şahadetinin telafisini bile yapamadım, onun umut ve hayallerini gerçekleştiremedim. Ve ben büyük bir yıkım yaşıyorum, artık sen beni anla Ferda...

001-05-2012 / Mervanos

Bir Serüvenin kahramanları

Yıllar akıp giderken birikiyor tüm anılar hafızamda. Her bir zamanı ilerletirken, yarım lılıklarımız ve özlemlerimiz çoğalıyor. Her giden ve özgürlük yolunda kendini adayan yoldaşlarımın ardında bu yoğun ve kaldıramayacağım bir duyguyu yaşıyorum. Neyi yarım bıraktım, yaşamı anlam derinliğinde yaşatıp yoldaşlığımızı dağın derinliklerine naksettik mi? Diye düşünürüm. Onlarla paylaşımlarımın yarım kaldığını ve hiçbir zaman istediğim bir düzeye ulaştıramadığımı düşününce, yüreğim param parça oluyor. Yoldaşlık benim temel yaşam gerekçem ama bunu ne kadar yerine getiriyor ya da hakkını veriyorum? İşte beni düşündüren husus budur. Görmek isteyip de göremediğim uçurum yoldaşlarım, bu yılda bir bir onlar ilerlediler yolculuğuna ve ben yine kaldım tüm hasretliklerin acısını ve ağırlığını çekmek bana kaldı..

Bir çığlık olup düşer bir insanlar yaşamın en güzel deryalarına doğru yolculuğa çıkarlar. Onlar salt kendilerine ait değil, temsil ettiği değerlerin bütünü olarak başlarlar yolculuklarına ve her adım bir anlam deryası olarak kazınır insanların hafızalarına. Nasıl ki kendimizi unutmak mümkün değilse değerlerin toplamı, yaşamın anlam bütünü olan yoldaşları da unutmak mümkün değildir. Bu yılın şehitlerini tek tek kısaca yazmaya ve tanımlamaya çalışacağım (tabii tanıdığım insanların) böyle bir giriş yaptım çünkü nasıl başlayacağımı bilemez oluyorum bu tür durumlarda. Hele konu bir insanı kendinde yaşamı yaratan kahramanları anlatmak olunca, söz anlamını yitirir, yitik kalır her kelime. Bu yoldaşlık gücü ve gizemi anlatmakla değil, yaşamakla anlaşılabilir. .

Şahan Amed, rojhilatlı bir arkadaştır. Xakurê de bizim bölükteydi. O zaman yeni katılmıştı ama çok canlı ve atik bir arkadaştı. Onu her andığımda o gülüşü, esmer bakışları hiç aklımdan çıkmıyor. Bir coşku seli gibiydi şahan arkadaş gerilla günlüğünde. Her görevi, pratik çalışmayı sever ve bu sevgi gücü ile katılıyordu yaşama. Her zaman Amed'li olduğunu söylerdi. Bu yönü ile Amed'i çok severdi ve biz Amed'de onunla buluşacaktık.

Özgür Van; yeni savaşçılarda bizim şubedeydi. Çok olgun bir duruşa sahipti. Her insana saygı ile yaklaşır, yoldaşlığında hep samimiyeti esas alırdı. Sarışındı, ve ben ona hep altın çocuk derdim. Güçlü bir yapısı vardı. Gerilla yaşamına tereddüt yaşamadan katıldı ve o kararlılık ile hep ileriye doğru yürüdü. Olgun duruşunun yanında çekingen tavırları da vardır. Partiyi ve Önderlik ilkelerini algılama ve anlama yönünde çaba sahibiydi. Sistemin çirkeflüğünden uzak kalmış ve kendisini korumayı bilmişti. Çok emekçiydi ve gerillacılık da iddialı bir duruşu sergiliyordu. Ben onu çok seviyordum, şahadetini duyduğumda sanki yüreğimden bir parça koptu.

Ekin Amed; bana hep tertemiz çocukları anımsatıyordu. Kirlenmemişliğin verdiği bir sadeliği taşıyordu. Çok kaba bir görüntüsü vardı, sesi de çok kabaydı, ama kendi sadeliğini koruyan ve kollayan bir yaklaşıma ve insancıl bir yüreğe sahipti. Amed'liler çok kaba görüne bilirler ama onlar çok duygusaldır. Emekçi, yaşama canı gönülden katılan ve kendisini örgüt gerçekliğinde derinleştirme arayışındaydı. Çok eleştiriseldi, gözlemlerini söylemeyi hiçbir zaman aksatmazdı.

Şevin Amed; her zaman ona bakınca melekler aklıma gelirdi. Bu dünya da yaşayan bir melek. Temiz duyguların bütünlüğünde kendi benliğini, bilincini oluşturan bir melek. Onun sesi de çok güzeldi. Sadeliği ve yoldaş bağları ile onu her zaman anacağım. O benim yüreğimde yaşayan bir melek olacak. Şevin ve Ekin arkadaşlar akrabaydılar ve ikisinin şahadeti aynı zaman diliminde oldu. Ve bu da beni derinden yaraladı.

Amed Bingöl; yeni savaşçılarda bizim şubede idi. Türkiye çalışmalarında bulunmuş ve 2010 yılında dördüncü hamle sürecine katılmak için gerilla saflarına gelmiş ve bu esasla HPG alanına geçti. İnsancıl ve içten bir yaklaşımı vardı. Kadın gerçeğinde kendisini derinleştirmeye çalışıyor ve bu yönlü erkek egemen sistemi çözümlüyordu. Çok bilinçli ve güçlü bir katılımı vardı. Her zaman bir savaşım içerisinde idi. Bu esasla Şitazan eyleminde Zağroslarda şahadete ulaştı. Sanki yıllardır gerilla saflarında kalmış gibi, hiçbir yabancılık çekmeden koşullara adapte olup katılımını güçlendirdi.

Xemlin Van; bebek yüzlü, yoldaş canlısı Xemlin. Onun uzun saçları hiç unutulmaz. Belli aralıklarla zorlanmalar yaşadı fakat bu onun acemiliği ve tecrübesizliğinden kaynaklanıyordu. Bir dönem sonra kendini buldu ve gelişim kaydetti. Zağroslar onun gelişimine ön açmış ve o da tanrıçalar diyarında güçlü bir savaşçı, kadın temsilcisi olmayı başarmıştı. Xinere de onunla birlikte kaldık. Çok özlü bir yoldaştı.

Rojin Gewda; Gerillacılığın ve zorlukların asi kadını. Yaşam ile yoğrulmuş ve savaşta kendini yeniden küllerinden yaratmayı bilmişti. Rojin denince yaşamla gelişen bir bilinç ve zorlukları aşmanın kendinde öz güveni nakşetmenin timsaliydi. Botandan Zoğroslara bir çok alanda gerillacılığın gizinde

yüreğini ve beynini Nasıl yaşamalı? Sorusu çerçevesinde yaşamın temsilciliğini ve gerilla komutanlığını kendinde geliştirmişti. Bu yaşam yürüyüşüne yılları eklemiş, yılların verdiği acıları, sevinçleri, zorlukları ve direnişleri kendinde temsil etmeyi başarmış ve hep o gülücükler saçan yüzünde gösteriyordu etrafa. Cana yakın ve insan canlısı yoldaş olup kendinde kadın özgürlük mücadelesinin canlı tanıklığını etrafına saçıyordu. Ağır yaralarının olmasına rağmen hiçbir zaman savaş ve zorluklardan geri adım atmadı. Bu konuda çok iddialı ve girişkendi. O hem komutan, hem yoldaş hem de parti ölçü ve ilkelerinin temsili konumundaydı.

Rojinda Ararat; yüzünde güller ve sıcak tebessüm saçan yoldaşım. İnan ki ne diyeceğimi bilemiyorum. Oysa yeniden görüşecek ve yine birlikte aynı mekanda kalacak, gerilla günlüğünde anlamlı ve başarılı yılları geride bırakacaktık. Olmadı yoldaşım, sen erken ayrıldın, yine tüm sorumluluklarımız arttı. Ve her geçen zaman içinde artarak devam ediyor. Vanlı asi kız, senin o inadin ve ısrarcılığı tüm başarıların temelidir.

2010 onunla yeni savaşçılar 15 Ağustos şubesinde birlikte kaldık. Onu ilk orada tanıdım. Büyük acıları omuzlayan ve zorluklara karşı mücadele eden bir genç. Tıpkı serhat gibi asiydi ve mücadeleciydi. Van 100. Yıl üniversitesinden gelip saflara katıldı. Toplumsal yaşamda çok zorluk çekmiş ve acılar onu erken yaşta olgunlaştırmış ve mücadelecici kılmıştı. Seni bu zaman zarfında göremezsem de, hep arkadaşlara sordum. Gelişeceğine her zaman inandım ve sen bunu başardın yoldaşım.

Jin Rojhilat; Asil bir Kürt kızı, özünü kendi yüreğinde taşımayı bile ve bunun hissi ve duygusuyla yaşamını sürükleyen savaşçı. Sen başardın yoldaş, fedailiğin her an ve zamanda gerçekleşebileceğini ve birey buna hazır olursa tüm imkanlarda yapabileceğini gösterdin. Seni hep aradım yoldaş, kısa bir zamanda tanışıp hemen ayrılmıştık. Sonraları seni çok sordum. İnsan her şeyi başarır değil mi? Yeter ki iddia ve kararlılığı yüksek, kendine güveni sonsuz olsun. Bunu söylerken sen bende böyle bir portre çizdin yoldaş. Senin uçurum diyarlarındaki resmin bu. Militanlık ve savaşçılık zor anlarda ortaya çıkar, zorluklar insandaki tüm tazelikleri ortaya çıkarır ve netleştirir. Sendeki öz o zaman dilimi için hazırlanmıştı ve ben o özü hissedebiliyordum yoldaş. Seni hep arayacağım, yine de senle var olacağım umut bakışlı yoldaşım

Destan Rojhilat; gizemli Rojhilat kızı. İçinde kıpırdaşan volkanınla engelleri aşan yürekli kız. Cesareti ile tanınan PKK militanı. Senin şahadetini duyduğumda nasıl şok olduğumu bilemezsin. Çünkü seninle daha tamamlayacağımız bir yaşam yolculuğumuz vardı. Paylaşımlarımızı tamamlayamadık yoldaşım. Ama şunu bil ki senin neler başarabileceğini hep gördüm ve o eşsiz yürek gücünün nelere kadir olduğunu. Zağros Şehit Yıldız bölümünde seninle hep kavgalarımız oldu. Ama senin beni ve benim de seni anladığıma eminim. Belki bunu kelimelere dökemedik ama zaten bu yaşamda her şey sözcüklere sığmaz ki yoldaşım. İnsanın yürek ve beyin gücü her şeyi anlamaya muktedir. Bunun için vicdanım rahat. Ama seninle daha paylaşacağımız yaşam tecrübesi ve mücadele serüvenleri vardı. Daha şahadetinin nasıl gerçekleştiğini bilmiyorum ama sana söylemişim. Sen çok sıcak kanlı ve gözü karasın. Bu cesaretinin ve atılganlığın, fedai ruhunla geliştirmen gereken bir yön daha vardı. Mantıkla aklı yürek cesaretiyle bütünleştirmek. Sen daha çok gençtin yoldaşım, keşke senin yerine ben olsaydım. Ama bir savaşçı savaş meydanında ölmeli değil mi kendisine yaraşır bir biçimde. Bunun içinde sizleri kıskanıyorum. Biliyor musun her bir genç fidanın ardından bakmak çok acıdır, ama mücadelesi de onurdur. Sizlerle yaşadığım ve bu Kürdistanın özgürlük savaşçılarıyla aynı mekanı yaşadığım, aynı havayı soluduğum ve aynı yıldızlar altında uyuduğum için çok mutluyum, her ne kadar her bir yoldaş uçurum yüreğimden bir parça götürsede....

Nergiz Cizre; Cizrenin umut incisi, mücadele ile yoğrulmuş yılların asil savaşçısı ve tecrübelerin oluşturduğu kadın komutanı. Savaşın kızgınlığında gelişen asil savaşçı. Hep seni böyle anımsayacağım yoldaşım. Cana yakınlığın ve kendinde barındırdığın öz... Hani insan her bir insanda bir evren bulup keşferder ya, bende bu yoldaşlarımda evrenin veya yaşamın bütün parçacıklarını toplayıp bütünselleştiriyorum. Ve karşıım anlam derinliği ve yaşamın gizi çıkıyor. İnsanın arayabildiği tüm dünyalar çıkıyor karşımıza. Sizler her zaman asil savaşçılar olarak bu halkın yüreğinde yaşayacaksınız yoldaşım.

Asrin; Xakurkê Şehit Nalin Bölüğünün en gizemli ve esrarengiz kızı. Sende mi bizleri bırakıp gittin. İnan yoldaş geçmişini düşünürken sizleri özlüyorum, o bölümümüzü. Şehit Nalin bölümünün yüreğim ve gerilla günlüğümde ayrı bir yeri vardır. Seninde öyledir. Yoldaşlığımız kavga ile başladı, çatışmalarla sürdü ve güçlü bir yaşam ve arkadaşlık bağına ulaştı. Buna ne kadar sevindiğimi bilemezsin yoldaşım. Aslında bu tür arkadaşlıklar daha güçlü olur, çünkü gerçek anlam ve arkadaşlık

kuralı ortaya çıkan yaşam gerçekliği ile bütünleşip bireyin duygu ve düşünce dünyasında etkili olmaktadır. Evet yoldaşım, seni her zaman anacağım. Her bir yoldaşın umut yolculuğunda, yüreğimin nasıl yarıldığını bilemezsin, her zaman seni ve sizleri arayacağım yoldaşım.

2012 / Zap

Şehit Şexmus Bölüğü

Şexmus arkadaş ile ilk tanışmamız çok farklı olmuştu, biz göreve gidiyorduk. O zamanlar daha benim yeni katıldığım yıllardı. Göreve giderken, sayımızı tam hatırlamıyorum ama her birimize bir Hestir verilmişti. Doğal olarak giderken herkes kendi hestirine binip yola koyuldu. Sıra geldi bana, ama ben hiç binmeyi bilmiyordum, daha doğrusunu söylerse çok korkuyordum o hestirden. Çünkü içlerinde en delisi bana düşmüştü. Hiç normal yürümeyi bilmiyor, sürekli zıplıyordu. Bunu ilk fark eden grubun komutanı Şexmus arkadaştı. Tabii doğal olarak herkes bindiği gibi giderken, bende hestirin başını tutmuş yavaş ilerliyordum. Birden gülererek Şexmus arkadaşın bana doğru ilerlediğini gördüm. Yanıma gelip alaycı bir tavır ile, "Heval tu çi dikî" bende göreve gitmeye çalışıyorum dedim. Bu halime çok gülmesi benim gururumu incitti ve içimden çok kızıyordum. Onun sorularına cevap verdikçe, arkadaş benim acemiliğimi ve gerillada yeni oluşumu fark etti, bir de genç bir arkadaş olduğum içinde bununla bayağı takıldı. Benim içten içe kızmalarım devam ediyor, bunu düz cevap ve mimiklerime de yansıtıyordum.

Ama Şexmus arkadaş'ın bana öğretme yöntemini bir dönem sonra anlayacaktım. "Sen Amed'limisin?" dedi, bende evet ne olmuş yani. Oda "Amed'lilerin bu kadar nazik olduğunu bilmiyordum, cesaretlerine ne olmuş" deyince tam anlamı ile kızmıştım, zaza kafam tutmuştu. Çok kızdığımı ve artık kötü olacağını kestiren Şexmus arkadaş atından inerek benim yanıma gelerek, kolumdan tuttuğu gibi beni Hestirin sırtına bindirdi ve "Ne olursa olsun ulaşacağımız köye kadar inmemelisin, bu sana cezadır" demesi ile zaten serüven başladı. Bende çok korkmama rağmen gururumdan dolayı düşüp ölsem de inmeyeceğim dedim. Ve inanıyor musunuz benim bindiğim hestir, bu görevin en deli hestiri idi. Hiç normal yürümesini bilmez, hep koşar ve en kötüsü de her zaman hop havaya zıplayıp yeniden aşağıya inerdi. Bende öylece dayanamayıp bağırıyordum ama düşmemek için kendimi o kadar sıkımsıttım ki, hiç düşmedim ve en sonunda bağırmaya başladım. Ama yine de Şexmus arkadaşın gururumu incittiği için inmiyordum. En sonunda hestirin zıplamalarına alıştım ve bu deli hestir ile hem korkumu yenmiş, hem de hayvanlara binmeyi öğrenmişim. Bu Şexmus arkadaşın o zaman için bende hoş karşılanmasa da, bir geliştirme yöntemi idi.

Böylece arkadaş tanımış, yıllarca birlikte kaldık, birçok pratiği, gerillacılığı birlikte geçirdik. Hiçbir zaman unutamayacağım komutanlardan biridir. O benim acemilik yıllarımın öğretmeni, uçurum yüreğimin can yoldaşı ve gerillacılığın komutanı olarak yüreğimde ve yaşamımda yaşayacaktır. En son onunla vedalaşırken "Git tedavini göre ve geri dön, biz seninle yeniden görüşürüz" demişti. Tabi bu ayrılış son ayrılışımız, son görüşümüz olacaktı... 2001 yılında şehit Kemal silsilesinde mayına basması sonucu şahadete ulaştı.

İşte Şehit Şexmus Bölüğünün öyküsü Haftanın'de böyle başlamıştı.2005-2006 yıllarında Haftanın Keşan alanında bölüğümüzün ismi Şehit Şexmus, bizim cihaz kodumuz da Şexmus idi. Çünkü Şexmus arkadaşın en çok Keşan alanında emeği geçmişti. Şehitlerin izinden yürümek bizim temel yaşam kaynağımızdır, onlar bizim manevi bağlarımızı ve umut tohumlarımızdır.

Bu bölüğümüzde çoğunluk şehit düşen arkadaşlar şahsında kendilerinde pratikleştirip özgürlük yolunun aydınlık öğretileri olmayı başardılar.

Ayhan arkadaş ile başlamak daha önemlidir. Gerilla hayatını çoğunluk Dersim alanında geçirmişti. Ayhan arkadaşta en belirgin özellik o kadar eski olmasına rağmen kendisini yeniliğe ve değişime açık tutması ve insana özlü yaklaşması idi. Bulunduğu alanda örgüt ilke ve ölçülerini yaşamsallaştırma, bunları yanındaki arkadaşlarla paylaşması ve onları birer militan haline getirmesidir. Genç Gorsê zamanın seyrinden geçerken güçlü bir Ayhana bürünerek komutanlaşmayı ve militanlaşmayı başarmıştı. Her zaman Gorsê adının onun gençlik hali olduğunu ve yenilik yıllarının öğreticiliğini temsil ettiğini, Ayhan ismi ile artık daha sorumlu, olgun ve komutanlaşan gerillayı gösterdiğini belirtiyordu. Ama o ilke gençlik yıllarının atikliğini, canlılığını koruyor ve kendinde yeni başlangıçları yaratmanın temeli olarak ele alıyor, bu temelde Ayhan olarak yürüyordu. Zap direnişinin

dokuz filizlerinden, baharın gül kokusunda kendini yeşerterek ölümsüzlük diyarlarına yolculuğa çıkmıştı. Bu direnişin temel taşlarından biri de Ayhan arkadaşı.

Zêrîn; benim için altın yürekli bir kadındı. İnsana özlü ve yoldaşça yaklaşması, pratikteki usta becerisi, pratik zekası ile yaşamı yeniden yoğurmanın ve özgür yaşamı örgütlü yaşam çerçevesinde yaratmanın ustalığını gösteriyordu. Kısa boylu ve zayıf bir arkadaşı, esmer bakışları yüreğinin özlemine en açık ve sade bir biçimde yansıtıyordu. Van'ın altın çocuğuydu, kendisini Zêrîn olarak geliştirmiş ve mücadelenin güçlü militanı olmasını başarmıştı. Gerilla yaşamının zorluğunu bilerek kendisini geliştirmişti. İdeolojik bilinçlenme çabası çok ön plandaydı. Kendi yeteneklerini örgütsel bilinç temelinde hakikate ulaştırma azmi vardı. Savaşmak onun için kendini yeniden yaratmak ve savaşın kızgınlığında fedailikle yeniden yoğurup yaratmaktı. Yaşam ise kendinde yarattıklarını tarihin gizinde saklı duran özgür ruh ile birleştirerek anlam temelinde yaşamaktı. Sadece yaşamak değil önemli olan hakkını vererek yaşamak ve yaşamını mücadele ile sonlandırmaktı kendisinin temel isteği. Botan' direnişinde kendini yeniden yeşerterek ölümsüzlük yolculuğuna ulaşmış ve kadın militanlığının, özgürlüğe bağlılığının timsali olmuştu.

Xwinrêj Gui; 99 yılında katılmış gui bir Kürt çocuğu. En belirgin özelliği cesareti, fedakarlığı ve arazinin ayrıntılarına olan hakimiyeti idi. Onu "bizim kurye Xwinrej" derdi. O geçirdiği her arkadaşta bir anı ve iz bırakmasını başarmıştı. Bölük içerisinde pratik becerisi ve coşkulu katılımı ile dikkat çeker, herkesin ona yaklaşmasını, kendini ona yakın görmesini sağlardı. Kürdün dağ yaşamı ile bütünlüğünü ve kendini dağın gizi ile ifade etmesini sağlayan bir timsaldi. Yiğit bir Kürt çocuğu, geçmiş efsane ve hikayelerin anlattığı bir yiğitti. Gerilla da kısa zamanda kendisini geliştirmiş ve güçlü bir komutan, öncü militan haline gelmesini başarmıştı. Botan'da karanfilleşen 11 Qleban şehitleriyle birlikte efsanesini tamamlamış, Kürdün özgürlük hikayesinin temel kahramanlarından biri olmayı başarmıştı.

Piling Gever; Genç bir Geverli, serhıldanlarla gelişen Kürt genci. Bizim bölüğün en genç arkadaşlarındandı. Sessiz yapısı ve istekli yaklaşımları ile tüm arkadaşların ilgisini çekmiş ve yoldaşların yoldaşı olmayı başarmıştı. Bu genç sessizliğinde saklı duran ve zamanını kollayan bir volkanın olduğunu herkes bilir, ona göre yaklaşp, geliştirmeye çalışırdı. Botan alanında savaş ile kendi özünü ortaya çıkarmış, bunun coşkusu ve heyecanı ile savaşın ortasına atılmış ve şehitler kervanına katılmıştı.

Şerif; Küçük güneyli bir arkadaşı. Kendisini partiye adanmış ve mücadelenin temel militanları olma iddiası ile yaşırdı. En belirgin özelliği çok girişken, becerikli, başarıya kilitlenen çalışma tarzı ile tüm çalışmayı sonlandırmayı esas alırdı. O kendisinde geçmişin tarihi tecrübelerini biriktirmiş, bu tecrübenin yarattığı olgunluk ile geleceğe uzanırdı. Hep Botan aşkı ile yanıp tutuşurdu, bu aşkının coşkusu ile kahramanlar diyarı, yaşamın ilk başlangıcının timsali Cudi'ye doğru yürümüş ve kısa zaman sonra şahadete ulaşmıştı.

Şurkej Amed; İlk bu arkadaş tanıyanlar hemen "İsminin" anlamını sorardı. Gerilla da nadir bulunan ismi takmış, bununla kendi ayrıcalığını ortaya sermişti. Kısa boylu, yarı tombul, esmer bakışlı bir Kürt genci idi. Amed'in esmer yürekli gençlerinin timsalini kendinde barındırmış ve esmer çocukların tüm hayallerini gerçekleştirme azmi ve iradesi ile dolu idi. Şurkej arkadaşın en belirgin özelliği iddialı ve çok hırslı olması idi. Genç yaşta olmasına rağmen kendini geliştirmiş, yaşamsal iradesini ve düşünsel farklılığını yaratmıştı. Çok sert bakışları vardı, bu bakışları ile insanı sorgulamaya iter, onun karşısında herkesin kendisine çeki düzen vermesini sağlardı. Yaşamda radikalliği herkesçe bilinen temel özelliği idi. Hiçbir eksiğe ya da yanlışlığa gözlerini yummaz ve kaygısızca eleştirmesini bilirdi. O Amed'in yiğit esmer çocuğu, gerillanın azimli savaşçısı idi.

Roni; Çılgın, yaramaz ve espirileriyle coşkulu bir gerilla idi. Kendisini canlılığı ve aktif yaşama, pratiğe katılımı ile ifade ederdi. Hiçbir zaman pes etmeyen bir yapıya sahipti, eksikliklerinden sonuç çıkarmasını bilmiş ve kendisini bu tecrübeler ile geliştirmeye çalışırdı. Ben ona her zaman Acemi gerilla diyordum. Ama o acemiliği aşmayı başarmış ve güçlü bir Botan savaşçısı olmayı başarmıştı. Botan savaşçılığında yetenekleşerek ölümsüzlük yoluna katılmış ve hayallerini gerçekleştirmişti.

Rêber Kotol; Rojhılatan yükselen tarihin timsali Kürt genci. Kotol'lu olması nedeni ile tüm arkadaşlar ona kotoli diyordu, Onun cihaz kodu olarak hep bunu kullanırdık. Temel özellikleri pratik becerisi, akılla yoğrulmuş iş yöntemi ve azimli bir militan olmasıydı. Kısa sürede güçlenmeyi başarmış ve gerilla da kendini bulmuş, geliştirmişti. 99 yılında Önderliğin esareti ile gelişen uluslar arası komploya karşı büyük intikam savaşçılığı temelinde gerillaya katılmıştı. 2007 yılında Botan'da bir grup arkadaşla birlikte şahadete ulaştı.

Deniz Rojhilat; Bölüğümüzün en genç yoldaşlarından. Tombul ve kısa boyu ile çok sempatik bir duruşa sahipti ve kısa sürede arkadaşların sevgisini kazanmayı başarmıştı. Rojhilattan katılmıştı ve o güleç yüzü hiç aklımdan çıkmıyor. Gözleri çekikti, ilk başlarda çok zorlanıyordu. Çünkü sürekli evde kilim yapmış ve hareket etmemişti, bundan kaynaklı yürümekte zorlanıyordu. Daha sonra kendi ısrarı ve kararlılığı sonucu aştı. 3 yıl sonra onu bu bahar gördüm, çok gelişmişti. Tim komutanlığını yapıyordu. Onu o gelişmiş halini görünce çok sevindim. Artık örgütün sorumluluğunu kaldırarak ve bilinçli, tecrübeli bir gerilla olarak Zağroslara doğru ilerliyordu. Tarihin en canlı kadın diyarlarına doğru ilerleyerek, kadın dünyasının gizemli doğasını, havasını keşfetmeye ve onunla birlik olmaya gitmişti. Bu kararlılık ile Çelê eylemine katılmıştı, eylem sonunda hava saldırısında şehit düştü.